

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!

Jen svorným Bůh zehnavá.“

JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržem českého vědomí, řeči
a novin v Americe zadá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 6.

Sobota (Saturday) 1. 2. (February) 1986

USA JSOU VE SMUTKU

Proč o tom psát v našem skromném týdeníku, když se o té velké úterní tragedii z 28. ledna 1986 dověděl v několika minutách celý svět, tisíce Američanů na Floridě bylo toho očitými svědky a milióny diváků to vidělo na TV obrazovkách. V 10:38 hod. dopoledne toho 28. ledna 1986, pouhých 74 vteřin po vzletu z odpalovací raketové základny Cape Canaveral na Floridě, nosná raketa US vesmírového letadla Challenger z dosud neznámých důvodů explodovala ve výši 18 mil při rychlosti 1.977 mil/hod.; byla rozmetána na kousky, které pak padaly v dešti trosk celých 15 minut do Atlantického oceánu v prostoru 50-100 milů jen několik mil od pobřeží Floridy. Všech sedm astronautů na palubě vesmírového letadla Challenger přitom zahynulo.

Všechny další podrobnosti o váze obou zdvižných raket, o obsahu a výbušnosti nosné rakety, o peněžní ztrátě a různých budoucích těžkostech civilní US agentury NASA atd. se každý dočteme v denním tisku.

My exulanti, kteří máme Ameriku upřímně rádi, i když se nám zrovna nezamlouvá celá řada věcí permissivní společnosti US velkoměst, laxnost amerických soudců vůči vyloženým

kriminálům a jindy zase hloupě brutální policejní zákroky v „odvádění v železnicích“ pro nic - za nic, jakož i jiné zdejší humbuky a nesrovnalosti - (které tu lze však vždy objektivní kritikou na správném místě napravit) - máme tentokrát znovu příležitost přesvědčit se o tom, v čem jsou morálně USA opravdu na výši, a tak trochu se z toho i něčemu přiučít.

Jen si alespoň v kostce vzpomeňme, jak to s těmi lety do vesmíru v USA vůbec začalo:

Americká armáda, letectvo i námořnictvo si poklidně hrály každý „na svém písečku“, dělaly výzkumy, jak raketou vystřelit do vesmíru nějaký předmět, který by pak mohl být návodem k umístění všelijakých komunikačních satelitů nad zemí, třeba i k přenosu telefonátů či TV programů. Najednou však - z ničeho nic - 4. října 1957 Sověti vystřelili do vesmíru 184 librového Sputnika „prvního satelita Země“, a udělali si s ním ve světě obrovskou propagandu. Chruščov tím prý chtěl světu dokázat jednak nadřazenost sovětské techniky nad západní, a jednak naznačit hrozbu USA vojenskou převahou SSSR. A to Američany probudilo. President J.F.Ken-



President Reagan při svém TV projevu k národu o tragické smrti astronautů.

nedy dynamizoval celý národ programem, že do deseti let mohou Američané přistát na Měsíci dají-li se skutečně do práce. Pak Amerika začala žít v údivu, všem těžkostem ve Vietnamu a presidentovu zavraždění navzdory. Po různých předběžných pokusech se zvířaty letěl do vesmíru první Američan, pozdější senátor Glenn, který dosud stále žije, zatímco sovětský Jurij Gagarin už dávno odešel - dokonce prý i nějak záhadně „do věčných lovišť“. A pak, po úspěšně absolvované řadě různých programů, dne 20. července 1969, americký astronaut Armstrong přistál jako první na Měsíci. V době Nixonovy administrace s ilusí „détente“ se US astronauti dokonce vydali do Moskvy, aby pomohli připravit sovětské kosmonauty na historické setkání ve vesmíru. Pak se Sověti zřekli



„Challenger“ v konečné fázi exploze.

ambice vylézt si na Měsíc a USA bezpečně vedly v „dobývání“ vesmíru i přesto, že jim 27. ledna 1967 na zemi uhořeli v kabině Apollo 1 tři astronauti: Grissom, White a Chaffee.

Za dobu téměř čtvrt století vyslala NASA do vesmíru astronauty padesátkrát, několikrát měli během letu vážné potíže, ale vždy se šťastně vrátili zpět na Zemi. Úterní let programu Challenger byl v pořadí 25., a i když všichni US astronauti si byli vždy vědomi, že jednou se jim „může něco stát“. Američané už byli jejich úspěšným letům do vesmíru tak zvyklí, že úterní tragedie zapůsobila na celou zem stejně mocně jako sám výbuch, který viděli na TV obrazovkách.

A tu jsme měli opět příležitost se něčemu od Američanů přiučít. Pokoře. S jakou to přijali a s jakou se modlili: za

tragicky zesnulé a za jejich rodiny. Pak si i veřejně přiznali, že jako lidé jsme nedokonalí, že lidský život jsou vítězství i porážky, ale to že nás nesmí odradit od nových činů odhodlanosti, vůle překonat překážky a odvážně pokračovat v tak slibně začaté práci. V tom smyslu promluvil president Reagan v úterý dopoledne na TV obrazovce i k národu, poslal místopresidenta G. Busche k rodinám zahynulých astronautů hned na Floridu, aby jim vyjádřil jeho soustrast, a odložil plánovanou řeč o stavu Unie na příští úterý, dva dny před svými 75. narozeninami.

Ano, snad právě v tragediích, při přírodních katastrofách a ve smutku se můžeme nejlépe poučit o skutečné velikosti Ameriky v její pokoře a schopnosti vzájemně si pomáhat. Nezdá se Vám?

TRAGICKY ZAHYNULÍ ČLENOVÉ POSÁDKY VESMÍROVÉHO LETADLA CHALLENGER



Sharon Christa McAuliffe, 37, učitelka z Bostonu matka 2 dětí, letěla poprvé.



Francis R. Scobee 46, pilot z Cle Elum, Wash. otec 2 dětí, druhý let.



Michael J. Smith, 40, pilot z Beauford, N.C., otec 3 dětí, první let.



Judith Resnik, 36, dr. věd a pianistka, z Akron, O. svobodná, její 2. let do vesmíru.



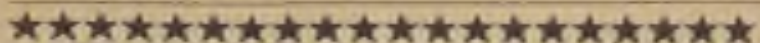
Ronald E. McNair, černochoch, 36, dr. věd z Lake City S.C., otec 2 dětí, 2. let.



Ellison S. Onizuka 39, inženýr z Hawaje, japon. původu, otec 2 dětí.



Gregory B. Jarvis, 41, letecký inž. z Detroit, Mich. ženatý, bezdětný, 1. let.



Sloupek informací

o konečné fázi proměny
filosoficko - ekonomického myšlení
francouzské levice.

Ani pro marxisty se čas nezastavil:

zestárlí, a ani za svého bouřlivého mládí si nepovšimli, že „fandí“ dávno překonanému zkamenělému systému. Jenomže, byla tu do očí bijící chudoba a jasná sociální nespravedlnost, křesťané byli politicky zakřiklí, a tak se to marxistům snadno lovilo v zakalených vodách, zvláště když ve jménu „pokroku“ a protináboženského tažení jim sedli na lep i různí polovzdělanci a i skuteční liberální intelektuálové.

Jenomže, čas a svět se nezastavily moskevský komunismus měl příležitost ukázat co dokáže, a tak všude tam, kde je skutečná svoboda, demokracie a výměna myšlenek, přemýšliví lidé pozorovali a uvažovali, co Moskva udělala z kulturních zemí ve Střední a Východní Evropě. Nejdříve na to reagovali italská liberálové a komunisté, později i celá francouzská levice. O tom, jak k tomu došlo, píše ve 4. č. Rozmachu (vánoce 1985) sám jeho vydavatel Jaroslav Vrzala z Francie.

☐ **Krise socialismu ve Francii**
Francois Mitterand měl ve

svých sto deseti bodech volebního programu recept na změnu francouzské společnosti: socialismus „à la française“, socialismus po francouzsky. Bylo v tom všechno od znárodnění velkých prosperujících průmyslových podniků až po nábor nových státních a veřejných zaměstnanců, to kvůli odstranění nezaměstnanosti, zároveň s notnou přísadou demagogických hesel včetně jednotné fronty s komunisty, kteří byli ochotni zapomenout na mnohé ze svých požadavků, jen aby byli konečně u moci a mohli infiltrovat státní aparát ještě hlouběji, přesněji řečeno na vyšších místech. F. Mitterand o nich nadarmo neprohlásil, že „nejdou o nic hloupější než ti ostatní.“

Ze zděděných zásob státní pokladny se muselo zaplatit znárodnění a také dary a subvence státním podnikům, aby mohli splnit socialistické sliby o vyšších mzdách; jen automobilka Renault prodělala v r. 1984 čtrnáct miliard franků. Po dvou letech tohoto hospodaření se začal přitahovat opasek. Je nutno dodat, že všechny potíže nevznikly pouze z vnitřních francouzských poměrů.

Rychle pokračující přerod západní průmyslové společnosti - běžně nazývaný „krize“ - vede mimo jiné k tomu, že nezaměstnanost se nedá odstranit administrativními opatřeními ani metodami dřívější anticyklické hospodářské politiky. Komunisté nakonec odešli z vlády a byla zavedena další úsporná opatření, která by ve Francii nedokázala prosadit žádná pravicová vláda.

Pozoruhodné však je, že volební vítězství francouzské levice z r. 1981 bylo ve své podstatě paradoxní, neboť už tenkrát bylo zřejmé, že francouzští levicovní intelektuálové se zatím rozešli jak s marxismem, tak se staromódním socialismem. Řadoví voliči však asi potřebují delší dobu, aby si takové myšlenkové proudění uvědomili.

Jacques Juillard, jeden z blízkých přátel nejoblíbenějšího představitele francouzské socialistické strany Michela Rocarda, ve své poslední knize „La faute à Rousseau“ /Rousseauova vina/ píše: „Levice vyhrála volby až ve chvíli svého ideologického ústupu. Tvrdí to samotní levicovní intelektuálové, kteří - nutno dodat - byli tímto náhodným volebním trumfem zaskočení.... Mlčení levicových intelektuálů bylo rubem křiku rozvířeného politiky.“ Juillard uvádí dále, že do konce šedesátých let se levicovní intelektuálové věnovali společenské problematice, zatímco politikové se domnívali, že to není jejich práce. Výsledkem je, že francouzští socialisté dnes pasivně přihlížejí konečnému odumírání tří velkých politických cyklů:

1. krátkého, zahájeného v r. 1971 dohodou o společném vládním programu s komunisty a končícího jejich odchodem z vlády v r. 1984;

2. středního cyklu, začínajícího ruskou revolucí v r. 1917, jejíž krach je už dnes francouzské veřejnosti naprosto jasný;

3. dlouhého cyklu, vzešlého z francouzské revoluce a z „vlády teroru“, který dnes končí všeobecnou kritikou jakobinismu / tj. integrálního socialismu/.

Z toho plyne podle Juillarda, že všechny modely, jichž se socialismus dovolával, jsou vyčerpány. Sovětský svaz nebyl pro své zbožňovatele ničím jiným než zeměpisným zachycením jejich fantasmů. Od vystoupení Chruščova a Solženicyna každý dnes ví, co se tam děje. V pařížském týdeníku L'Express /8. XI. 1985/ Alain Besancon k tomu poznamenává: Pro J.P. Sartra byl marxismus ještě věra nepřekonatelným

horizontem naší kultury. Jak je jasné dnes, „stát - zaopatřovatel blahobytu“, plánování, znárodnění, politické zásahy do hospodářství, zvýhodňování odborových organizací před výrobci a zaměstnavateli, všechna tato zaklínadla soc.-demokratismu - „posvátné krávy“ je nazývá A. Besancon nevyléčitelně kulhají. Stoupenci levičáctví, které se před 15 až 20 lety stalo životním stylem, ba životní etikou i estetikou, ho chtějí změnit: je konec džínsům, dlouhým vlasům, ledabylému oblékání, věčným protestům a zatracování spotřební společnosti. Juillard navrhuje, aby se levice zachránila prohloubením demokracie a zavedením moderního individualismu. Snad je to uskutečnitelné, ale bude to ještě socialismus? Tak se táže nejen Alain Besancon.

Při této politické a ideové porážce francouzské levice sehrála velkou, ne-li historickou roli komunistická strana Francie. Jen menšina Francouzů, kteří hlasovali pro Mitteranda a socialisty, očekávala, že by komunisté byli vzati do vlády. Ti od počátku hráli dvojjakou úlohu. Halasně se vydávali za solidární s vládou, ale veřejnosti se snažili zalíbit demagogickými požadavky: další a další znárodnění, nové a nové požadavky na mzdy v soukromých podnicích, podporované stávkami, „milionářská“ daň a podobně. To vše připomínalo i repertoár našich komunistů před pučem v únoru 1948.

Když si socialisté po třech letech vlády uvědomili, že znárodnění a rozdělování ze státního měšce nemají nic společného s moderním národohospodářstvím, začali hospodařit podle racionálních metod. To se komunistům nelíbilo. Mezitím ovšem už ztratili více než polovinu svého voličstva, hlavně mezi mladými; u studentů už mají jen 5 % stoupců. A tak po letních poradách v Moskvě uznal G. Marchais za vhodné nasadit proti pařížské socialistické vládě své odborové bojůvky, které obsadily několik důležitých podniků; milice ani policii neměl k dispozici. Vláda však neváhala policejně zakročít a komunistická odborová ústředna CGT vyhlásila pak na protest dvě velké, avšak pouze jednodenní stávky, v dopravě a u státních a veřejných zaměstnanců. Obě skončily naprostým fiaskem a navíc vyvolaly nevoli mezi obyvatelstvem.

Mezi odboráři se dostavilo rozčarování a obdobně jako socialisté, jejich předáci začali doporučovat místo třídního boje diskusí a soulad, spolupráci

mezi zaměstnanci a zaměstnavateli. Osazenstvo se má tak podílet na tom, aby podniky lépe pracovaly a vydělávaly a mohly pak investovat a platit i vyšší mzdy. Zaměstnavatel přestává být vykořisťovatelem a nastupuje do úlohy partnera, továrna není kriminál, nýbrž nástroj seberealizace jednotlivých osob i celého pracovního společenství. Toto pojetí ovšem ještě nezměnilo na celé čáře, ale změna v myšlení je na cestě.

Na závěr této úvahy můžeme ocitovat jiný pařížský týdeník, Le Point (21. X. 1985), který soudí, že jedním z hlavních důvodů myšlenkové a kulturní revoluce v řadách francouzských socialistů je obraz evropských zemí „reálného socialismu“, jejichž politické a hospodářské fiasko je dnes každému Francouzovi zřejmé. Komentátor tohoto listu Claude Imbert dále uvádí, že popřímý kapitalismus, který neustále zmenšuje řady proletariátu, způsobil, že socialismus tvářící se jako světový názor dělnické třídy je na cestě do vetešnictví. Podle samotného generálního tajemníka francouzské socialistické strany, Lionela Jospiona, jejich strana nebude nadále stranou třídní, nýbrž organizací všech lidí, zaměstnaných na základě pracovní smlouvy. Vyspělá technologie vytváří novou hospodářskou a sociální topografii, v níž zaujímají stále větší místo - v protikladu k marxistickým „masám“ - malé výrobní jednotky, vynalézavost, iniciativa, odměna a odpovědnost.

Nadcházející zotavování ze socialistického opojení ve Francii se zajisté neobejde bez nárazů, rozporů a resentmentů. Pro nás je už dnes nejpozitivnější dalekosáhlé omezení vlivu komunistické strany Francie. Konečně Francois Mitterand prokáže neúspěchem své politiky nemožnost staré levice a poskytne tak dědicům možnost nastoupit novou cestu, uzavírá svůj komentář C. Imbert.

Snad to bude prospěšné celé francouzské společnosti a nové myšlenky najdou, jak tomu bylo často v minulosti, ozvěnu i v jiných západoevropských zemích. Tato ozvěna může ovšem zaletět i dále, za ochranný val sovětského komunismu, za „železnou oponu“.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NARODU

YDAVA KAŽDOU SOBOTU:
„VELEBRAD“, CESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO,
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO, IL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - RÍDE: Father VOJTECH VIL, O.S.B.
a redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NARODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, IL 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILL.

Subscription prices: Roem předplatne:

BY MAIL: 10 US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

První poradce a zastupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, IL 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje pravo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

February 1, 1986 — Vol. XI, No. 6.

**Buy U.S.
Savings Bonds**

Devatenáctá pololetní zpráva State Departmentu o plnění závazků Závěrečného aktu z Helsink

Zmíněná zpráva State Departmentu zahrnuje období od 1. dubna 1985 do 1. října 1985. Ve všeobecné stati zpráva hodnotí výsedky konference o lidských právech (Human Rights Experts Meeting), která se konala v kanadské Ottawě na jaře r. 1985; zmiňuje se dále o „Jednání o t.zv. zvýšené bezpečnosti v Evropě“, které probíhá ve Stockholmu již dva roky. I když se nedocílilo žádaných výsledků, byl zaznamenán určitý pokrok.

Ve zvláštní části o Československu zpráva State Departmentu zaznamenává fakt, že se situace k lepšímu příliš nezměnila. Květnová t.zv. amnestie byla ve skutečnosti uplatněna jen v nepatrném počtu osob, které pracují na poli lidských práv, a neznamenala propuštění z vězení Rudolfa Bat'tka ani Jiřího Wolfa, kteří byli vězněni již řadu let.

Vláda stále zneužívá své moci a propouštěním ze zaměstnání, znemožňováním možnosti vyššího vzdělání, častým zadržováním v policejní vazbě, nebo vězněním, potlačuje politickou, náboženskou a kulturní činnost, která není režimem oficiálně organizována.

Zpráva State Departmentu se také zmiňuje o tom, že v Československu je velký počet občanů vězněni na základě paragrafu 109 (pokus o ilegální opuštění republiky). Bohužel, o těchto případech lze jen zřídka získat podrobné informace.

Ve zprávě se též mluví o zavedení t.zv. ochranného dohledu, který režim nyní uplatňuje v případech propuštěných politických vězňů, jako jsou Ladislav Lis, Jan Litomiský a další. V současnosti je v tomto t.zv. „ochranném dohledu“ 5 osob, které se po propuštění z několikaletého vězení, musí hlásit na policii každý den, v některých případech i několikrát denně; nesmí nikam cestovat bez předchozího povolení policie, a musí být připraveni na časté domovní prohlídky, kdykoliv se policii zlíbí.

Zpráva také zaznamenává jeden jediný případ, kdy západní diplomaté byli připuštěni do soudní síně při jednom soudním procesu s aktivistou na poli lidských práv na jaře r. 1985. A zástupce amerického velvyslanectví, v Praze byl

připuštěn do soudní síně při procesu kněze Jana Kellera dne 27. září 1985. Jan Keller nebyl odsouzen, ale nesmí vykonávat svou kněžskou funkci. Zástupci amerického velvyslanectví nebyli však připuštěni do soudní síně při procesu Petra Cibulky, který byl odsouzen na 7 měsíců vězení za „hanobení národa“ - (rozuměj: komunistického státního zřízení. Pozn. red.).

Zpráva dále konstatuje stále pronásledování věřících a zásahy policie proti těm, kteří se snaží vydávat náboženskou literaturu, a zaznamenává akci policie proti t.zv. jazzové hudební sekci.

Pokud se týká obchodní výměny - zpráva zaznamenává fakt, že největší obchodní výměnu Československo provádí se státy sovětského bloku. Napjaté politické vztahy se Spojenými státy mají negativní vliv na obchodní styk s USA.

Cestování československých občanů na Západ je stále omezováno. Během tohoto šestiměsíčního období dostalo 2,654 československých občanů povolení navštívit Spojené státy, což představuje snížení o 84 vis oproti loňskému roku. Většina československých občanů, kterým je dovoleno cestovat na Západ k návštěvě svých dětí jsou pensisté.

Pokud se výjezd občanů na Západ týká slučování rodin a běží o přímé příbuzné - (manželky, manžele, děti a rodiče) - amerických občanů, je rekord čs. úřadů dosti dobrý. Americké velvyslanectví v Praze vydalo v tomto období 21 imigračních vis do USA rodinným příslušníkům amerických občanů, anebo občanů, kteří mají status permanentního residenta.

Kromě několika kopií komunistického plátku komunistické strany USA, zvaný „Daily World“, žádné jiné americké noviny nejsou veřejně v ČSSR k dostání. Tisková a kulturní sekce amerického velvyslanectví v Praze rozesílá 164 předplacených časopisů v USA různým institucím a jednotlivcům v Československu. Mnoho soukromých předplatitelů si však stěžuje, že dodávky západních časopisů jsou často přerušovány.

-afa-

Klub Domov z NSČK

koná svou schůzi v pondělí
10. února 1986

v budově Mid-America Savings,
5900 Cermak Rd., Cicero, Ill.

Na programu:

Duchovní promluva Otce Vojtěcha Víta, O.S.B.

Naše činnost v roce 1986.

Bud'te tak hodní a dostavte se do schůze v hojném počtu a přiveďte do ní své známé, o kterých se domníváte, že mají zájem o činnost naší zdejší křesťanské větve.

Těšíme se s Vámi se všemi na shledanou v novém roce 1986 a vyprošujeme Vám v něm hojnost Božího požehnání.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.

duchovní rádce

Pavla Kůrková

místopředsedkyně

Františka Uhlířová

tajemnice

Ludvík Pospíchal

pokladník

Česká církev katolická v NĚMECKU

P. Pavel Knespl, 4530 Ibbenbüren An der Mauritiuskirche 3, ☎ 05451/4140.

P. Dr. Josef Stojaspal, 4660 Gelsenkirchen Stolzeinstr. 3a, ☎ 0209/205162.

P. Max Kandler, 5 Köln 1, Postf. 290201, ☎ 0221/316355.

P. Jan Holas, 6 Frankfurt/M. Allerheiligenstr. 52, ☎ 069/285710.

R. Radim Valík OSB, 7 Stuttgart 1, Rosenbergstr. 53 a Velehrad: Rottenwaldstr. 96

P. Dr. Libor Koval, 78 Freiburg i.Brsg. Habsburgerstr. 120, ☎ 0761/273903.

Msgr. Jaroslav Kubovec, 7945 Langenenslingen 1, ☎ 07376/308.

Msgr. Karel Fořt, delegát. 8000 München 5, Klenzestr. 66, ☎ 089/POZOR: 2016793.

sál Velehradu: Kreuzstr. 16, ☎ 089/2603331.

P. Václav Sedláček OSA, 8372 Zwiesel Postf. 220, ☎ 09922/1040.

P. Pavel Kučera, 8502 Zirndorf, Postf 1310, ☎ 0911/606301, Velehrad: 85 Nürnberg, Zufuhrstr. 8, ☎ 0911/268684.

P. Jiří Pavelka, 8821 Absberg 56, ☎ 09175/802.

P. Josef Malár, 8881 Bachhagel, Waldstr. 88, ☎ 09077/264.

„POMOCNICE PANNY MARIE

nová diecézní kongregace
misijských sester v Indii

„V chatrčích nedotknutelných, kam nikdo nechce jít a kam často se neodvažuje ani policie, tam bude náš domov. Synové a dcery chudých a těch, kdo nepatří do žádné kasty, budou našimi milovanými dětmi.“

Takový je v souhrnu program, jak jej narýsovala německá misionářka, řeholní sestra Anna Huberta Rubendorfová, která zemřela 4.7.1973. A její program už uplatňují sestry z kongregace, kterou v Indii založila. Jmenují se „Pomocnice Panny Marie“, ale všichni je nazývají „usměvavé sestry“. Matky Anny Huberty se hluboce dotklo, když viděla statisíce nemocných, žebráků a malomocných, o které se nikdo nestaral. Proto už v r. 1942 začala kolem sebe shromažďovat obětavá a velkodušná děvčata a vychovávala je k životu bezvýhradně zasvěcenému chudým a nemocným bližním. Její institut dosáhl r. 1962 diecézní schválení a pak se začal šířit v různých indických federálních státech. Dnes má již dvacet sedm domů a středisek a loni 22. dubna bombajský arcibiskup mons. Šimon Ignác Pimenta potvrdil jeho pravidla.

Abychom si alespoň přibližně představili ten svět bídy, v němž Pomocnice Panny Marie dokazují a šíří evangelní lásku, připomeňme si nedávné prohlášení bombajského starosty tiskové kanceláři Reuter. Vyplývá z něho, že mezi devíti miliony obyvatel tohoto velkoměsta na západoindickém pobřeží dobrá polovina žije v chatrčích anebo vůbec pod širým nebem. V Dehišáru, nejzazším bombajském předměstí, které je vklíněno

mezi železnicí a odtokový kanál s černošedou páchnoucí vodou, je nahromaděna spodina z celé Indie. Zde mezi malomocnými, „nedotknutelnými“, lidskými troskami a zohyzděnými postavami pracuje asi dvě stě Pomocnic Panny Marie, které žijí s nimi a mezi nimi. V chatrčích z bláta a listí. Ale přesto se stále usmívají. Proto je obyvatelstvo nazývá „usměvavé sestry“.

Řeholnice vytvořily v Dehišáru šestnáct pracovních jednotek, tj. např. ošetrovny, dílny, školky. Ve skutečnosti jsou to chatrče z dřevěných desek, lepenky, plechu, ze starých pytlů atd. Není v nich ani voda ani elektřina, o hygienických zařízeních ani nemluví.

Ale sestry slouží až do vyčerpání opuštěným, malomocným, těm, které odevšad vyhazují, prostě „odpadkům“ lidské společnosti. Spíše než lidé jsou to kostry potažené kůží, plné strašlivých hnisajících ran. A sestry se mezi nimi pohybují ve dne v noci a s úsměvem ošetřují, šatí a živí.

Tajemství, které jim umožňuje, aby po celá léta vydržely v tomto pekelném zápachu a špíně, je tzv. „drahocenný koutek“ v jedné z chatrčí, kde uchovávají Nejsvětější svátost. Zde v noční temnotě předkládají Ježíši k nohám bolesti, úzkosti, utrpení tolika lidských tvorů, s nimiž se setkávaly po celý den při své službě, při službě, která vyčerpává tělo i nervy.

xxxxx

Tak je to v životě: Všichni tvoji bratři chtějí být šťastni jako ty. Chtějí, abys jim podal ruku a vedl je k světlu. V duši každého z nás žije touha po štěstí. Touha milovat a být milován. A to pro celou věčnost.

SOS

SDRUŽENÉ ČESKOSLOVENSKÉ ORGANIZACE

Metropolitního Chicaga

srdečně Vás zvou na

XXVIII. REPRESENTAČNÍ PLES

pořádaný V SOBOTU 8. ÚNORA 1986
ve velké moderní dvoraně Union Hall,
6200 Joliet Road, Countryside, Illinois.
K tanci budou vyhrávat dvě hudby
/dechová a moderní orchestr/
za řízení známého kapelníka George Píchy.
Ples bude zahájen přesně v 8:30 hod. večer promenádou
a valčíkem a uváděním debutantek XXVIII. plesu.

Vstupné \$10.00

Večerní úbor

Výborná domácí kuchyně bude otevřena od 7 hod. večer.
Předprodej vstupenek u fy. Weber Travel Agency,
6805 W. Cermak Road, Berwyn, IL. ☎ 749-1346.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

DOBA "BĚHEM ROKU"

2. února
OBĚTOVÁNÍ PÁNĚ

VSTUPNÍ MODLITBA: „Všemohoucí, věčný Bože, - dnes ti byl tvůj jednorozený Syn - v chrámě představen jako člověk. - Pokorně tě prosíme, - dej, ať i my před tebe přicházíme s čistou myslí. - Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje pro všechny věky věků.“

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA MALACHIAŠE, (Mal 3, 1-4)

Toto praví Pán Bůh: „Hle, posílám svého anděla, aby mi připravil cestu. Hned potom přijde do svého chrámu Pán, jehož hledáte, a anděl smlouvy, po němž toužíte.“

„Hle, přijde“ - praví Hospodin zástupu. „Kdo však snese den jeho příchodu, kdo obstojí, až se objeví? Vždyť je jako oheň, kterým se taví, jako loub, kterým se bílí. Usadí se, aby tavil a třibil stříbro, očistí syny Leviho a vytříbí je jako zlato a stříbro a potom zase budou obětovat Hospodinu ve spravedlnosti. Zase bude Hospodinu příjemná obět' Judy a Jeruzaléma jako za dávných dnů, jako za minulých let.“

2. ČTENÍ Z LISTU ŽIDŮM (Žid 2, 14-18)

Protože sourozenci mají krev a tělo společné, i Ježíš přijal krev a tělo, aby svou smrtí zbavil moci toho, který má vládu nad smrtí, totiž d'ábla, a vysvobodil všechny ty, kteří byli po celý život drženi v otroctví strachem před smrtí. Je přece jasné, že se neujal andělů, ale Abrahámových potomků.

Proto se ve všem musel připodobnit svým bratřím, aby se stal v jejich záležitostech u Boha veleknězem milosrdným a věrným, a tak usmířoval hříchy lidu. A protože sám prožíval utrpení a zkoušky, dovede pomáhat těm, na které zkoušky přicházejí.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 2, 22-32)

Když uplynuly dva dny jejich očištění podle Mojžíšova zákona, vzali Ježíše do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu - jak je psáno v zákoně Páně: „vše, co je mužského rodu a otvírá život matky, bude zasvěceno Pánu“ - a aby podle ustanovení zákona Páně obětovali dvě hrdličky nebo dvě holoubata.

A hle, v Jeruzalémě žil muž jménem Simeon; byl to člověk spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch svatý byl s ním. Jemu bylo Duchem svatým zjeveno, že neužijí smrti, dokud nespátrá Pánova Mesiáše.

A tehdy veden Duchem přišel do chrámu. Když pak rodiče přinášeli dítě Ježíše, aby splnili, co o něm předpísal zákon, vzal ho Simeon do náručí a takto chválil Boha:

„Nyní, Hospodine, můžeš propustit svého služebníka podle svého slova v pokoji, neboť mé oči viděly tvou spásu, kterou jsi připravil přede všemi národy - světlo, jež bude zjevením pohanům, i slávu tvého izraelského lidu.“

T. Špídlík

Je Písmo zákonem křesťanského života?

Kazatelé rádi vypravují anekdotu o mladíkovi, který přišel do bytu advokáta a divil se kolik tam má knih. Advokát mu řekl: „To jsou všechno zákony naší země.“ Mládenec se zeptal: „A to potřebujeme tolik zákonů, abychom mohli spolu navzájem v klidu žít?“ Advokátovu odpověď, považují ti kazatelé za velmi moudrou, a proto ji cituji: „Víš, mladíku, kdyby lidé zachovávali Boží Desatero, bylo by to všechno zbytečné. A protože Desatero zachovávat nemíní, musíme mít celou knihovnu předpisů a zákonů.“

V jiné době se ta anekdota přenáší na profesory morálky. Kdyby lidé zachovávali rady a příkazy evangelia, nepotřebovali bychom knihy morálek, tak jak je nepotřebovala první církev. Zní to docela duchaplně, ale tak snadné to přece jen není. Na počátku církev neměla ani evangelium. A když je později už měla, mnoho jednoduchých lidí neumělo tehdy ještě číst. I mezi mnichy, kteří se uchylovali do pouště, aby se stali dokonalými, byli analfabeti. Sv. Antonín Poustevník se jich dokonce ujímá. Co je dřív, říkával, kniha nebo mysl? Když máš zdravou mysl, nepotřebuješ knihy. Ale ani on sám se tím aforismem docela neřídil, protože se obrátil na křesťanskou víru teprve při čtení Písma a po celý život si bral z Písma program pro život. Takoví byli i ostatní. Učili se pasáže Písma zpaměti a podle nich se v denním životě řídili a jednali.

A přece je mezi jejich studiem Písma a dnešními biblickými studii velký rozdíl. Možná, že by prvotní křesťané dnešní biblické ústavy a katedry dokonce odsoudili jako heretické. Co by se jim na nich nelíbilo? Obsah? Spíš postoj! Písmo svaté totiž nemá jenom obsah. Je-li to slovo Boží, musí mít také sílu a ta síla pracuje ve světě, proměňuje se ve skutek. Číst něco z Písma a neuskutečnit to, považovali za urážku Božího slova, za jeho oslabení. Proto doporučovali číst jenom tolik, kolik je člověk schopen uskutečnit v životě. V Apoftegmatech Otců pouště se tento postoj ilustruje anekdotou. Jeden z prostých mnichů - analfabetů, chodil na vyučování k druhému. Ten začal tím, že ho učil zpaměti verše žalmů. Začal pak veršem: Blahoslavený člověk, který nezhrěšil jazykem, a tím skončila první

lekce. Ale na druhou lekci se nadarmo čekalo. Žáček se nedostavil. Když už to trvalo delší dobu, učitel ho vyhledal a vytýkal mu jeho nedbalost v docházce k vyučování. Ten si však jenom povzdychl: „Jakpak se mohu opovážit naučit se druhý verš, když jsem doposud nedokázal dokonale uskutečnit první.“

Můžeme to obdivovat jako důslednost. Ale řekneme, že je v tomto případě přehnaná. Není přece možné zachovat všechna přikázání evangelia. To by tedy znamenalo, že nesmíme evangelium, ani číst? Jiní tedy byli i jiného mínění. Četli mnoho a pravidelně četli celé Písmo svaté, Nový i Starý zákon. O Origenovi se píše, že alespoň třetinu noci denně strávil četbou Písma a stal se nejlepším exegetem - (vykladačem - znalcem) - Písma sv. patristické doby. Určitě tedy nebral četbu Božího Slova lehkovážně. Číst Písmo ovšem mohou všichni. Avšak rozumět mu mohou jenom ti, kdo uskutečňují to, co je v něm psáno.

Je to skutečně tak těžké Písmu rozumět? Pro nás je to dnes vzdálený jazyk, píše se tam o místech, která už dnes mají na mapě jiná jména, o událostech, které už nejsou známé. Proto potřebujeme k porozumění bible poznámky a výklady. Ale to nebyl problém Origena ani ostatních církevních Otců. Jde tu zase o docela jiný postoj. Proč říkáme, že je Písmo svaté? Odpověď dávají stejnou, jak ji dodnes dáváme i my: Protože je psáno z inspirace, pod vlivem Ducha svatého. Ale z toho je potřeba logicky uzavřít něco, nač my snadno zapomínáme. Duch svatý neinspiroval autory jenom proto, aby psali dějiny toho, co se stalo, nebo co bylo řečeno. Každý autor vtiskuje svému spisu svou duši, svůj obsah. Psal-li knihy bible skutečně Duch svatý, pak musejí mít ty spisy také zvláštní duchovní smysl.

Kdo mu rozumí? Knihám o zemědělství, píše sv. Bazil, rozumí jenom zemědělec, knihám o hudbě rozumí jenom hudebník. Kdo může rozumět duchovním knihám? Odpověď je jednoduchá: Jenom ten, kdo má Ducha svatého. Ducha svatého pak nemůže mít jenom ten, kdo se dal do studia a pěstuje exegesi. Duch svatý je dán jenom těm, kdo mají čisté srdce. Proto jenom ti, kdo plní Boží zákon a denně se očišťují, pronikají denně víc a víc hlouběji do smyslu Písma.

V době Otců měli veliký strach z těch, kdo příliš snadno vykládali Písmo a příliš snadno mysleli, že mu rozumějí. Je to

zase anekdoticky ilustrováno v Životě sv. Doroteje, který byl učedníkem sv. Dorotea z Gázy. Jednou přišel za svým mistrem a ptal se ho, co znamená jistý výrok Písma. Sv. Dorotei se zatvářil jako dobrý pedagog a řekl žákovi, aby sám o tom přemýšlel. Přišel však po druhé, že tomu pořád ještě nerozumí. Zase dostal radu, aby ještě dál přemýšlel. Nakonec přišlo radostné „heureka“! Udělal objev, přišel rozjásaný, že už ví o čem jde. Ale se zlou se potázal. „Ted' teprv vidíš, že nerozumíš vůbec ničemu. Jsi celý nečistý v srdci a chceš rozumět čistým slovům Ducha svatého?“ I toto pokárání bylo ovšem pedagogické. Sv. Dorotei si totiž všiml, že chlapec, protože byl opravdu čistý, začínal už slovům Písma rozumět.

Máme-li tedy nyní odpovědět na otázku, položenou na počátku, musíme umět rozlišovat. Považovali Otcové církve Písmo za skutečný kodex křesťanského života? Za knihu morálky? Odpověď musí být pozitivní. Ano, byl to pro ně zákoník křesťana. Na druhé straně však vidíme, jak se báli, aby slova Písma někdo nebral příliš mechanicky, bez dostatečné přípravy duchovní. Předpokládali, že někdo už úplně a zcela rozumí Písmu, se jevílo jako jedno z nejopováhlivějších pokušení.

Jak se pak ale máme podle Písma řídit? Pro první mnichy byla odpověď celkem jednoduchá. Řídili se v praxi tím textem z Písma, který jim pro jejich duchovní život označil duchovní otec, tj. ten, koho skutečně považovali za Duchem osvětleného, a který tedy měl právo Písmo aplikovat. Tato praxe měla dokonce zvláštní termín. Řečky se tomu říkalo politeia. Překládáme je v latině a v moderních jazycích prostě výrazem: slovo. Když přišel čerstvý zájemce o víru v Krista za duchovním Otcem s otázkou jak žít, aby se neminul cíle, řekl mu: „Otče, řekněte mi slovo, jak se spasit.“ Učitel duchovního života mu řekl nějaký výrok z Písma vhodný pro něho, aby o něm přemýšlel a naučil se mu zpaměti. Později, když instituce duchovních Otců oslábly, křesťané si byli víc a víc vědomi, že slovo z Písma, vhodné pro život dává církev, protože ta má Ducha sv. Není víc než bible, není nad Písmem, ale má dar Písma podávat jednotlivcům jako normu, podle níž se má člověk v denním životě řídit, aby dosáhl vnitřního klidu, štěstí a spokojenosti ve víru i zmatku pozemského života a neminul se věčného cíle - setkání se s Bohem samým.

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
TELEFON: 656-3555

Zlatá růže svatostánku na moravském Velehradě

Každý rok na neděli laetare Sv. Otec svítí Zlatou růží, kterou pak v průběhu roku věnuje jako dar za zásluhy o církev a o upevňování víry. Tímto čestným darem bývají poctěni panovníci, nebo jejich manželky, významné osobnosti křesťanského světa, také chrámy, kapituly nebo města. Zlatá růže, která bývá ke svěcení zhotovena, bývá umná zlatnická práce.

Loni se na zprávu o darování Zlaté růže čekalo čtvrt roku. Když konečně přišla, ukázalo se, že zapadá do oslav cyrilometodějského jubilea. Zlatá růže je dar chrámu v malé moravské víšce, dar chrámu na Velehradě.

Sama růže je starobylý symbol. Jen samotná její krása ji vysloužila pojmenování „královna květů“. Původní milostný význam, který se růži jako symbolu přičítá, byl zprvu potlačen a obnovil se až za humanismu, trvale se udržel v islámském světě. V křesťanském světě je růže znamením konečnosti a znovuzrození, dokonalosti a mystiky srdce (v tomto smyslu symbolizuje Pannu Marii), má stejný význam jako mandorla. Zvláštní zlatá barva jí v tomto provedení dodává slavnostní ráz a budí představu o neomezené číslorodosti.

Svěcení a darování Zlaté růže sahá hluboko do středověku. Zmínky, které se vztahují k době Karala Velikého, jsou ovšem velmi nejasné a těžko ověřitelné. Udaje z doby pontifikátu Lva XI. Urbana VIII. jsou již spolehlivější, ale neúplné. Teprve od 12. století jsou prameny zachovány ve větší úplnosti a jejich mluva je jistější. Svítit a darovat Zlatou růží nebylo každoročním zvykem. Při rozhodování o udělení tohoto daru není papež vázán žádnými regulami, ale jen svým uvážením. Pro žádnou stranu z tohoto daru nevyplývají závazky nebo povinnosti. A přesto jde o nejvyšší pozemskou poctu v pozemském životě a v křesťanství. Papežské obdarování srovnává královnu květů s výkvětem křesťanstva.

Mezi těmi, kdo tento dar obdrželi, jsou ponejvíce korunované hlavy. Asi z pětisetčíslného seznamu lze vybrat jen ty osobnosti, které mají nějaký vztah k českým a slovenským dějinám. Jako první se objevuje uherský král Ludvík z Anjou, který dostal Zlatou růži od papeže Klementa VI. Pak je to císař Zikmund, který ji během kostnického koncilu dostal dvakrát a potom ještě v roce 1435. Můžeme jmenovat i císaře Fridricha III. a jeho ženu Eleonoru. K roku 1561 se uvádí, že papež Pius IV. dal Zlatou růži české královně, žel identifikace této české královny bude zřejmě velmi obtížná, ne-li nemožná.

Ve svatovítském pokladu, který je vystaven v kapli sv. Václava na Pražském Hradě, se chová Zlatá růže, kterou dostala císařovna Marie Anna roku 1831. V pokladnici vídeňského Hofburgu je vystavena Zlatá růže, kterou byla obdarována roku 1819 císařovna Karolina Augusta. Ještě uvedu, že Zlatou růží dostala i Matka Tereza z Kalkuty.

Zlatou růží je možné darovat i instituci. Svému rodnému městu Sieně ji daroval papež Pius II. Od papeže Řehoře XVI. ji obdržela kapitula katedrály sv. Marka v Benátkách. Také římské baziliky ji obdržely, dokonce několikrát (bazilika sv. Petra - 5x, sv. Jana v Lateráně - 4x, Maria Maggiore - 2x).

Ta Zlatá růže, která byla posvěcena v loňském roce (17. března 1985), byla určena jako dar chrámu na moravském Velehradě.

Dnešní Velehrad je známé poutní místo, které leží v blízkosti trosk starobylého Velehradu, jednoho z velkoměst Velké Moravy. Stejnojmennost dvou míst není ve středověké praxi nic neobvyklého. Starý Velehrad přežil pád Velké Moravy, ale ne o dlouhou dobu. Dobyvatel jej vydrancoval a neměl o něj další zájem. Konec jeho existence spadá do doby, kdy se na Moravě pohybovali Maďaři, pak družiny Arpádovců, Piastovců, Přemyslovců, snad i Slavíkovců a kouřimských velmožů.

Obyvatelstvo se zčásti zrusifikovalo a zčásti rozptýlilo. U původního místa se ustálilo jméno Staré Město, jméno Velehrad se přeneslo na vesnici kolem mladšího cisterciáckého kláštera. Nesa kontinuitu ve svém jméně stal se velehradský chrám poutním místem, na kterém si připomínáme působení cyrilometodějské misie. Význam je takový, že v roce 1928 byl tento chrám obdařen titulem „menší bazilika“. Bez Velehradu se dnes žádná cyrilometodějská vzpomínka neobejde.

Loňské zástupy poutníků, které směřovaly na Velehrad, byly vedeny vzpomínkou na Sv. Metoděje: 1100 let od jeho úmrtí. V tomto jubilejním roce poctil papež Jan Pavel II. tento chrám svým darem. Zlatou růží přivezl Agostino kardinál Casaroli, který jako papežský legát zastupoval Sv. Otce při této vzpomínce. Slavnosti na Velehradě vyvrcholily 7. července. Toho dne František kardinál Tomášek přečetl papežův dopis, ve kterém se oznamuje darování Zlaté růže. Poté ji kardinál Casaroli ukázal přítomným a předal biskupu msgr. Josefu Vranovi, apoštolskému administrátorovi olomoucké arcidiecéze, do které Velehrad přísluší. Přítomní věřící přijali Zlatou růží projevy nadšení a díky. Po ukončení mše sv. byla Zlatá růže uložena na velehradské faře. Náleží chrámovému pokladu a očekává



Zlatá růže

se, že bude náležitě přijata. Je darem od Sv. Otce, je darem chrámu a věřícím. Tyto skutečnosti dokumentuje papežův dopis kardinálu Casarolimu z 28. června 1985 (L'Osservatore romano 6. července 1985 str. 4)

Naše staré poutní místo bylo díky své historii označeno jako výkvět křesťanství. Můžeme být hrdi na tuto symboliku právě proto, že je na místě, kde Slované začali křesťanství přijímat a které bylo centrem, odkud christianizace Slovanů pokračovala. Velehradští poutníci vyjádřili Sv. Otci svůj dík za všechny věřící v Československu.

pB

KŘESŤANÉ U NÁS V DOBĚ ŘÍMSKÉ

Křesťanství se na Moravu dostalo už v 2. století s římským vojskem. Nad Mušovem u Mikulova se našly římské mince z 2. poloviny 2. století a cihly se značkami XII. římské legie. Císař Markus Aurelius ji odvolal z východu do války proti Kvádům a Sarmatům, kteří sídlili na území dnešní Moravy a Slovenska. Císař chtěl kvůli bezpečnosti říše přetvořit území dnešních Čech a Moravy na římskou provincii Markomanii a Slovensko na Sarmatsko. On sám vedl r. 172 vojsko přes Dunaj až do údolí řeky Moravy proti Kvádům. Je to totéž území, na němž za sedm set let hlásali víru slovansky svatí Cyril a Metoděj.

Římské vojsko proniklo hluboko do území obývaného germánskými kmeny. Mělo vytvořit klín oddělující Markomanii a Sarmaty a tak zabránit jejich spojení proti Římanům. Kvádové se s Římany střetli poblíž nějaké řeky, obvykle se soudí, že to byla Dyje. Během

pochodu bylo římské vojsko obklíčeno a nebylo kam uniknout. Když Římané bojovali v sraženém šiku, byli si Kvádové tak jisti vítězstvím, že nechtěli zbytečně plýtvat životy svých bojovníků. Boj přerušili a stáhli se. Na místě, kam zamezili přístup vodě, nechali římské vojsko v horkém létě bez vody jeho osudu. Římané však zvítězili.

V zachovaných zlomcích dějin římského historika Dio Cassia, současníka Marka Aurelia, je zmínka o tom, jak bylo římské vojsko tehdy zachráněno nikoliv zbraněmi, ale přízní bohů. Oslabení slunečním zářem, žízní a ranami, kterými je zasáhla kopí a meče nepřátel, nemohli už dál bojovat. Najednou se zatáhlo nebe a rozpoutala se taková průtrž mračen, že se nepřátelé rozutekli. Dio Cassia poznamenává, že jakýsi egyptský kouzelník Arnulfius, který doprovázel císaře, vyzýval boha Mercuria a jiné demony, kteří vládnou vzduchu.

Nejslavnějším svědkem události je však sloup, který po smrti Marka Aurelia po r. 180 postavili v Římě na jeho oslavu. Mezi nesčetnými válečnými výj-

evy je na třetím a čtvrtém pásu také zázrak se záchraným deštěm. Všechno odpovídá tomu, co píše Dio Cassia: Kolem generála jsou zástupy plně ozbrojených římských legionářů, pretoriánů a pomocných sborů. V popředí však je voják v síťném brnění s obličejem obráceným k nebi a zdviženou pravicí na znamení modlitby. Nikoliv egyptský mág, ale voják prosí o déšť. Liják padá na vojáky schované pod štíty a z něho vystupuje ušlechtilá postava starce, dárce vody, bytostí nadpřirozené. První voják pod starcem drží významně svůj štít a na něm je kříž. Těžko říci, zda je to náhodná ozdoba. Jinde se takové kříže na sloupu nevyskytují. Jisté však je, že za 15 až 20 let po události zmiňuje se křesťanský spisovatel Tertulián ve dvou spisech určených pohanům, že to byli vojáci křesťanství, kteří vyprosili od Boha svými modlitbami déšť. Církevní historik 4. století Eusebius z Cesareje uvádí ještě další podobná svědectví a dodává, že sám Markus Aurelius dopisem informoval římský senát, že vojsko bylo

zachráněno křesťanskými modlitbami.

Dějiny křesťanství se v našich zemích tedy otvírají modlitbou křesťanských vojáků a jejím zázračným vyslyšením. /Úryvky z článku J.V. Polce: Začátky křesťanství u nás/

*

Nejstarší svědectví o křesťanství na půdě dnešního Československa bylo objeveno

nedaleko Bratislavy. Při vykopávkách římského posádkového města Gerulata archeologové objevili cihlu s postavou Krista. Do cihly, která jako celá posádka - pochází z druhého století po Kr., byla před vypálením vyryta postava nesoucí kříž. Cihla je podle zjištění vědců dosud jediný hmotný důkaz o existenci křesťanství v této době na naší půdě.

**NOVA KRAJANSKA AUTODIĽNA
V BERWYNU, ILL.**



**K · H
Auto
Repair**

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
jeji majitelé

**STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN**

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

DOPISY našich čtenářů

Plzeň - Československo

Otče,

posílám Vám výňatek z dopisu účastnice loňské pouti 7. července 1985 na Velehradě. Dává naději: Čtenáři H.N. si to snad rádi přečtou. Váš K.H.

Velehrad víry bez pohromy stojí... a my vzpomínáme...

Lidé touží po pravdě

Všimla jsem si hned po svém příchodu umístění tribuny, na kterou mohlo vidět jen minimum lidí. I ostání opatření/uzavření baziliky na noc apod./byla bolestná, přesto nic z toho nemělo zničit vzájemný prožitek víry nás všech. Toto velké setkání katolických křesťanů cítím jako velkou milost. Mladí i staří seděli po skupinách a zpívali, modlili se. Byli „svobodní“. Nestyděli se veřejně modlit, zpívat. Všichni přišli oslavit největší dar svého života VÍRU. Po poslední mši sv. v sobotu jsem odešla z Velehradu. Bylo nás více, ale nechci udávat počet ani místo. Modlili jsme se celou noc. Cítila jsem nesmírnou radost a myslím, že všichni kolem mne také. Jsme tu pro Tebe, Pane, a

společně! Ráno za svítání jsme se opět vydali na Velehrad. Po první mši sv. jsem znavena ulehla do trávy a spala asi 30 minut, ale lidí kolem stále přibývalo, a tak bylo nutné vstát. Lavina poutníků rostla před očima přímo geometrickou řadou.

Zde malé místo pro kritiku: Vznikl časový prostor, vyplněný čekáním. Příště by bylo potřeba, aby se někdo začal u mikrofonu předmodlívát rúženec, nebo zpívat a vést nějakou pobožnost. Tolik času by se mělo využít lépe. Víte, jaká by to byla krása? Nás bylo pár uprostřed davu, který vřel nadšením, netrpělivostí a očekáváním. Modlili jsme se rúženec a několik lidí kolem nás se k nám přidalo.

Všichni víme, jak vypadal ten houf při zahajování slavnosti. Dali jsme najevo po dlouhé době svůj názor: Neberte nám víru, nevnucejte nám to, co nemůžeme přijmout!

Za celých 25 let jsem poprvé zažila, co to znamená, když nejsou lidé zmanipulovaní, lhostejní, když touží po pravdě a tleskají jen tomu, co se jim líbí, a ne jen proto, aby se zalíbili.

Cítila jsem, jak nikdo nemá

nad tímto davem moc. Jen Bůh a ti, kdo jej na zemi zastupují. Symbol církve, symbol víry, nástupce sv. Matoděje, náš pan Kardinál František Tomášek tu moc měl.

Náš lid potřebuje dobrého pastýře a toho bude milovat. Pouhé slovo „papež“ v tuto chvíli znamenalo také VÍRA, CÍRKEV, LÁSKA. To, že nás miluje papež, je krásné, ale oč více nás miluje Bůh! Nyní mám naději, že náš národ nezahyne. VÍRA ŽIJE! Musí však růst! Pán nám dává vše, ale my jsme pūdou.

A ještě jedna krásná věc. Bylo nás mnoho - Čechů, Slováků, Moravanů a já cítila, že se máme rádi, že patříme k sobě. Federace je možná jen na základě opravdové víry, pokory a křesťanské lásky.

Věřím, že takové setkání není poslední, ale první. Věřím, že Bůh nás bude stále více spojovat. Věřím, že se naučíme být také lidštější i po skončení pouti v dopravních prostředcích přesto, že jsou tak omezené.

Pokud se najde aspoň několik věrných, bude národ žít.

Bůh je živý, víra je živá, Bůh je Život, náš život je víra v Boha, který je Láska.

Ludmila

**

A zde je svědectví dalšího účastníka velehradských slavností...

Cítili jsme přítomnost Boží

Přijel jsem na Velehrad v neděli ráno 7. července. Silnice i cesty z Uherského Hradiště na Velehrad byly již lemovány auty poutníků. Také vlak byl poutníky přeplněn. Vypadalo to, jako kdyby všechny cesty vedly na Velehrad. Poutníci šli mlčky, většinou se cestou modlili nebo rozjímali. Šli jsme s přáteli po ní cestičkou vedoucí ke konci lesem. Když se les rozevřel před Velehradem - bylo to, jako když se rozevře brána nebes. Zvony svolávaly na ranní mši sv. a kolem ozářeného kostela mraveniště lidí! Nádvoří bylo již v 7 hod. ráno přeplněno poutníky. Mnoho jich zde bylo již od pátku a od soboty, usnuli přímo na nádvoří po nočních modlitbách. Stále a stále přicházeli další poutníci a během hodiny nebylo na nádvoří k hnutí. Po ranní mši sv. jsme na chvíli opustili nádvoří před kostelem, ale za hodinu jsme se tam již nedostali. Byli jsme rádi, že jsme se dostali poblíž rozhlasu umístěného za nádvořím. Lidí značně přibýlo - obklopili celé náměstí, stáli na kopci za Vel-

LEGIONÁŘ VÁCLAV VÁVRA
/* 11.1.1921 v Kupičově na Volyni/

V Kupičově na Volyni v kruhu sadů, kam z Čech Tvého dědu statek přilákal, tam, když zlaté slunce haslo při západu, při Tvém narození venku vítr lkal.

Matka Tvá, jež první k Tobě promluvila, dlouhé noci nad kolébkou probděla. Nejšťastnější ženou v celé obci byla vždy, když do Tvých modrých očí hleděla.

Otec české písně pěl Ti bez přestání. Jeho srdce jala radost veliká. Bůh vyslyšel jeho modlitbu a přání, když mu pro radost dal následovníka.

Ty jsi rostl, tváře Tvé Ti zrůžověly, přetrpěl jsi ústrky a nehodu, Byl jsi věrný Bohu, Kristu Spasiteli, české vlasti a jejímu národu.

Jako sirotek a ještě chlapec malý, na roli jsi velmi těžce pracoval, sestry Máňa s Boženkou Ti pomáhaly, mnohý žebrák za dary Vám děkoval.

Za vlast do boje hned šel jsi bez rozpaků, nepřátelskou střelou byl jsi zasažen, v Cechách nechtěl jsi žít v rudém koncentráku, když se nesplnil Tvůj zářný cíl a sen...

Odešli jsme spolu z vlasti za hranice. V Hofu Američané nás soudili. Po rozsudku odvezli nás do věznice, v níž za vlast a národ jsme se modlili.

Nemáš radost z polské manželky a syna. Kladivem Ti dali šest ran do hlavy. Všechno jsi však přežil z vůle Hospodina, oběma jsi odpustil čin krvavý.

Šťastný buď na zasloužilém odpočinku, po útrapách, jež jsi zažil v cizině, za Tvou přízeň přijmi můj verš v upomínku, od věrného bojovníka z Volyně.

/New York, 10.1.1986/

ehradem a na střeších domů. Něco takového jsem ještě neviděl - až z toho běhal mráz po zádech, jaká byla síla věřícího lidu!

Po příjezdu kardinála Casaroliho a kardinála Tomáška a dalších biskupů se ozval ohlušující potlesk a volání: „My chceme papeže!“ Před mši sv. bylo uvítání předsedou ONV, který snad ani jako by nevěděl, kde je. První větou, kterou chtěl uvítat poutníky, je spíše rozhořčil, přirovnáváje pout' k mírové slavnosti. K další větě se už nedostal, byl provázen ohlušujícím pískotem. Poutníci byli skvělí. Citlivě reagovali na každé slovo zejména ministra Klusáka, který byl povětšinou také vypískán.

Koncelebrovanou mši svatou sloužil kardinál Casaroli za účasti kardinála Tomáška, biskupů a ordinářů. Poutníci byli nadšeni jeho českou a slovenskou řečí, kterou oslavil sv. Cyrila a Metoděje.

Těžko se dá popsat nadšení, víra, svoboda, která přímo vy-

žrala ze srdce poutníků a která nám tak živě dokazovala přítomnost Boží. „Nezhyne rod, jenž věřit nepřestane. Dědictví otců zachovej nám, Pane!“

Ještě „dva obrázky z pouti:“ Mezi ranní mši sv. a hlavní koncelebrovanou k nám přistoupili dva různí poutníci ve stáří tak něco přes 60 let.

Ten první nám vyprávěl, že do náboženství jako dítě chodil a byl i vychován do svého mládí. Ted' ale, že nevěří, v dnešní moderní době přece Bůh není - šel sem jako na atrakci nebo do divadla a věřícím se vysmíval.

Ten druhý jako by to chtěl napravit. Přijel až z Poděbrad. Ten zase za mládí a až do dospělosti nevěřil. Teprve za války mu pomohl Pán a prostřednictvím jednoho kněze mu otevřel oči a dal se mu poznat. Se slzami v očích se s námi loučil, velebil Pána a šel se pomodlit za svého dobrodince.

Byl to nezapomenutelný zážitek, kdy se nám Kristus dal spatřit v podobě věřícího národa. Jih

PRAVĚ DOŠLA NOVA ZASOBA

Poldauf I.: Anglicko - český a česko - anglický slovník, \$13.50, poštou \$15.25.

Anglicko - slovenský a slovensko - anglický vreckový slovník, \$6.50, pošt. \$7.95.

Mistriek J.: Basic Slovak, \$3.25, pošt. \$5.50.

Praha - plán města, \$1.75, pošt. \$2.50.

Moravské národní pohádky a pověsti, \$7.50, pošt. \$9.25.

Fischer O.: Činohra Národního divadla do r. 1900, \$8.50, pošt. \$10.25.

Poláček K.: Bylo nás pět, \$4.50, pošt. \$6.00.

Jarošová Emma: Dům u dvou skotiků (roztomilé vyprávění pro milovníky psů a jiných zvířátek), \$9.50, pošt. \$11.00.

Máme nový seznam magnetofonových pásek (Cassette tapes), zašleme zdarma na požádání.

Na skladě ve velkém vyberu: Křišťálové sklo, keramika, české granáty, kuchyňské potřeby jako mlýnky na mák, na housku, kráječe knedlíků, koření, čaje a byliny, gramofonové desky české a slovenské, panenky v krojích, šátky na hlavu, slovníky, učebnice a mnohé jiné. Pište si o seznam.

Imp. sušené hříbky, světlé, jemně krájené: 1 lb \$24.00, pošt. \$26.85 - 1/2 lb. \$12.50, pošt. \$15.15 - 1/4 lb. \$6.50, pošt. 8.35.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,

BERWYN, ILL. 60404 ☎ (312) 484-3459.

Zastupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

Přijďte se podívat rádi Vás obsloužíme.



Jako chodí US velvyslanec v Praze každoročně zdobit hroby amer. vojáků, padlých na čs. území, tak připomíná v budově velvyslanectví Pražanům výročí TGM a Štefánika a vznik Československé republiky.

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ II. Vatikánského sněmu

Před 23 lety dne 11. října 1963 zahájil papež Jan XXIII. ve svatoperské bazilice jednání koncilu. Jeho nástupce Pavel VI., ukončil toto velké dílo před 20 lety dne 8. prosince 1965. Při závěrečném zasedání koncilu Pavel VI. prohlásil:

„Ctihodní bratři! Přišla hodina rozloučení a rozchodu. Za několik okamžiků opustíte koncilové shromáždění, abyste vyšli v ústřety lidstvu a přinesli mu radostnou zvěst Kristova evangelia a obrody Jeho církve, na níž jsme společně pracovali čtyři roky.

Tato chvíle je jedinečná, nesmírně významná a bohatá. Na tomto všeobecném shromáždění, v této mimořádné době a na tomto mimořádném místě setkává se zároveň minulost, přítomnost i budoucnost.

Minulost: neboť se zde shromáždila Kristova církev se svou tradicí, se svými dějinami, koncily, učiteli a světci.

Přítomnost: neboť se rozcházejí, abychom šli k dnešnímu světu s jeho strastmi a bolestmi, s jeho hříchy, ale také s jeho úžasnými úspěchy, s jeho hodnotami a s jeho ctnostmi.

Budoucnost: je už zde v naléhavém volání lidí po větší spravedlnosti, v jejich vůli po míru, v jejich žízni - ať už vědomé či nevědomé - po vyšším životě. A takový jim právě Kristova církev může a chce dát.

Zdá se nám, jako bychom slyšeli z celého světa mohutné a zmatené volání. Otázky všech těch, kteří ke koncilu vzhlížejí a s úzkostí se nás ptají: Nemáte nám co říci?... Tyto prosebné hlasy nezůstanou bez odpovědi. Pro všechny lidské stavy koncil pracoval po čtyři roky; pro ně vypracoval konstituci „Církev v dnešním světě“, kterou jsme večera vyhlásili za nadšeného

soulasu vašeho shromáždění. Z našeho dlouhého rozjímání o Kristu a o Jeho církvi musí v tomto okamžiku vytrysknout první slovo, ohlašující pokoj a spásu všem čekajícím.”

Práce koncilu vyústila do šestnácti schválených dokumentů. Jsou to: čtyři konsultace, devět dekretů a tři prohlášení / deklarační:

1. Konstituce o posvátné liturgii /Sacrosanctum Concilium/ 4.12.1962.
2. Konstituce o církvi /Lumen gentium/ 21.11.1964.
3. Konstituce o Božím zjevení /Dei Verbum/ 18.11.1965.
4. Konstituce o církvi v dnešním světě /Gaudium et spes/ 7.12.1965.
5. Dekret o sdělovacích prostředcích /Inter mirifica/ 4.12.1961.
6. Dekret o ekumenismu /Unitatis redintegratio / 21.11.1964.
7. Dekret o katolických východních církvích /Orientalium ecclesiarum/ 21.11.1964.
8. Dekret o misijní činnosti církve /Ad gentes/ 7.12.1965.
9. Dekret o pastýřském úkolu biskupů v církvi /Christus Dominus/ 28.10.1965.
10. Dekret o službě a životě kněží /Presbyterorum ordinis/ 7.12.1965.
11. Dekret o výchově ke kněžství /Optatum totius ecclesiae renovationem/ 28.10.1965.
12. Dekret o obnově řádového života v duchu doby /Perfectae caritatis/ 28.10.1965.
13. Dekret o apoštolátu laiků /Apostolicam actuositatem/ 28.11.1965.
14. Deklarace o křesťanské výchově /Gravissimum educationis/ 28.10.1965.
15. Deklarace o náboženské svobodě /Dignitatis humanae personae/ 7.12.1965.
19. Deklarace o vztahu církve k nekřesťanským náboženstvím /Nostra aetate/ 28.10.1965.

Svorným Bůh žehná... připomíná nám všem i dnešní krajanův Cleveland

V neděli 5. ledna, když se na krajinu kladl zimní večer, členové clevelandského sdružení Czech Guild (tedy Českého cechu) - se sjížděli do Domova Sv. Rodiny pro trpící rakovinou - aby tam odevzdali výtěžek listopadového „Večera ve starých Čechách“, o němž jste před dvěma měsíci četli v Hlasu Národa.

Domov Sv. Rodiny spravují a obětavě pečují zcela zdarma o nemocné rakovinou reholní sestry řádu sv. Dominika. Czech Guild už přes 20 let podporuje jejich lidumilnou činnost křesťanské lásky a milosrdenství. Náš Guild letos odevzdal ctih. sestrám dominikánkám rekordní dar 15,000 dolarů. Předal jej předseda Luboš Hromádka. Celkem za dvě desetiletí přispěl Czech Guild Domovu Sv. Rodiny úctyhodnou částkou 145,000 dolarů.

Jezdíme tam vždy na začátku roku a náš dar předáváme ctihodným sestrám při malé domácí slavnosti, kterou včetně večere připravuje vedení Českého Guildu. Nejdříve jsme se shromáždili v t.zv. solariu, kde byl malý hudební program, který byl vysílán domácím rozhlasem do pokojů nemocných. Účinkovali v něm: Bob Sabatka, dnešní nejlepší český harmonikář v Clevelandu, který hrál české národní a populární písně; pak na loutnu a na kytaru B. Mish zahrál melodie vánoční. Nakonec vystoupili manželé Ziebro's se 4 dětmi, známí co „Zpívající rodina“, kteří zazpívali řadu amerických popěveků.

Při dobré večeri, kterou zahájil modlitbou Otec Jan Anděl, náš moderátor - (jakýsi

kormidelník dobré vůle) - nám vyhrával zase Bob Sabatka české i americké písně, a náš bývalý clevelandský starosta Ralph J. Perk, známý co dobrý zpěvák, nám zazpíval také řadu písní.

Opouštěli jsme Domov Sv. Rodiny pro trpící rakovinou s tichou a šťastnou radostí v srdci, že „Czech Guild“ koná dobré a Bohu milé dílo. Cestou domů mi vířily v hlavě mnohé myšlenky a vzpomínky: Czech Guild pořádá už 20 let bankety s kabaretním programem zvané „Večer ve starých Čechách“ v auditoriu školy P. Marie Lurdské. Chodí na ně i náš clevelandský pan biskup a současný starosta Voinovich věnoval vloni Českému Guildu zlatý klíč města Clevelandu v uznání jeho záslužné práce. Členové našeho Guildu jsou asi z poloviny katolíci, z poloviny svobodomyšlní a protestanté - (my se nepřepočítáváme)....Jak je to možné v Clevelandu, kde přece před 115 lety začal a vzplál ten bratrovražedný boj mezi americkými Čechy, který nás rozrazil na dva nesmiřitelné tábory po celé Americe? - Vzpomínám, jak v 50. letech, když jsem přišel do Clevelandu, zdejší babičky a dědouškové vyprávěli o tom, jak to chodilo v našem městě na přelomu století: Mezi oběma tábory panovalo zavilé nepřátelství. Děti na ulicích českých čtvrtí po sobě házely blátem a častovaly se pustými nadávkami, protože jedny byly z katolické, druhé ze svobodářské rodiny...Sourozenci se nestýkali...sestra nešla na pohřeb bratrovi, protože se hlásili každý do jiného tábora. Nemohl jsem si přitom nevzpomenout na toho opovázlivého kněze, dlouholetého faráře u P. Marie Lurdské Otce Oldřicha Zlámalu, kterého pojila

synovská láska s jeho předchůdcem Slovákem Furdekem. (Náš Otec Anděl kaplanoval pak u Msgr. Zlámalu a byl také jedním z jeho nástupců na lurdské faře.) Zlámal to byl, který jako první před 70 lety začal stavět mosty přes ty příkopy nenávisti a vytrvale je zasypával... A vzpomenu si také na slova exulanta kardinála Berana, která před 20 lety opakoval všude mezi námi při své cestě českou Amerikou: „Jen svorným Bůh žehnává...“

S těmi slovy pozdravujeme i my ostatní krajanův střediska po celé Americe... Clevelandský „Czech Guild“ je jistě tím nejkrásnějším květem české svornosti, a proto Bůh jeho obětavé a nezištné práci žehná. -un

Cyriľometodějská tradice (z přednášky T. Špidlíka)

Slované se stali obětí rozdělení, a právě proto v nich roste pocit Božího vyvolení, aby byli mostem spojení. Pochopitelně tu nemluvíme o politice, to není naše kompetence. Dnešní cyriľometodějská tradice musí spíše znovu navázat na to, co u nás už od minulého století se začalo slibně rozvíjet, tj. vážné slovanské studie historické, literární, umělecké. Na poli náboženském je ekumenická tradice u nás starší a v jistém smyslu byla i upřímnější než v západním světě. Velehradské kongresy se dnes někdy obviňují, že byly příliš unijní. Ale i to, že se u nás razilo slovo unionismus, odpovídá skryté touze všech, že výsledkem dialogu má být jednota a že ta jednota je jednota tradic, tak aby všechny rostly spolu a se navzájem doplňovaly. Předá-li dnešní Evropa toto poselství neevropskému světu, není překonána, ale kulminuje svůj historický úkol.

UPŘÍMNÉ BLAHOPŘÁNÍ K NAROZENINÁM

všem krajanům známé zakladatelce obchodu „Onduš & Syn“ v Berwynu a štedré podporovatelce každého kulturního snažení, paní

82

HERMÍNCE ONDRUŠOVÉ
6533 West Cermak Rd. Berwyn, Ill.
k jejím poženým 82. narozeninám.

Slyšíme, že jí letos trochu více zlobí klouby v nohou, a proto jí tím upřímněji budeme v modlitbě vyprošovat lepší zdraví a dobrou pohodu životního podzimu v rodinném kruhu jejího syna a dcery.

MNOGAJA LJETA!

Vdečně redakce a administrace
HLASU NÁRODA

New York. — Mezinárodní ceny ropy opět klesly, protože na severní polokouli je letos zima mimořádně mírná a na trzích je přebytek tohoto předního zdroje energie. Ceny se pohybují kolem 18 až 20 dolarů za sud; ještě před několika měsíci barel ropy stál 28 dolarů. Ministři olejové těžby kartelu OPEC chtějí požádat ostatní světové producenty oleje, aby se dohodly společně s kartelem na omezení kvot oleje, které by každé zemi bylo dovoleno vytěžit, aby tak bylo uměle sníženo množství oleje na trzích a jeho ceny se udržely. Ministři zemí OPEC se proto opět sejdou na schůzi v pondělí 3. února v rakouské Vídni. Znalci petrolejářské těžby a ekonomie říkají, že automobilisté nepocítí význačnější snížení cen gazolinu u pumpy, protože jednak se snížení cen ropy projeví snížením ceny galonu benzínu u pumpy teprve po uplynutí několika měsíců, jednak - podle nového US zákona - byl dosavadní dovolený obsah olova v galonu gazolinu snížen z 0.5 na 0.1 gramu; tím si čištění gazolinu vyžádá větší produkční výdaje, které pohltnou snížení nákupní ceny ropy, a ceny gazolinu u pumpy se příliš nezmění. Stejní znalci ovšem říkají, že snížení cen oleje na mezinárodním trhu ekonomii prospěje celkově, protože se sníží úroková míra a zvýší hrubý národní důchod. Inflation US dolaru by klesla o jedno procento, kdyby v jednom roce ceny oleje klesly průměrně o pět dolarů. Snížení ceny sudu oleje o jeden dolar by mohlo způsobit snížení ceny galonu u pumpy asi tak o 2 či 3

centy. Kdyby však nyní ceny oleje klesly příliš nízkou, bylo by to pohromou pro americké banky, které poskytly obrovské půjčky zemím, vyvážejícím ropu. Přílišným klesnutím cen oleje by zadlužené olejařské země nebyly schopny dostát svým závazkům vůči bankám věřitelských zemí; nebyly by schopny ani platit úroky ani splácet vypůjčený kapitál, a to by pak mohlo mít za následek úpadek několika bank a tím i ztrátu investičního kapitálu.

● ● ●
Lille. — Francie a Anglie oznámily společně 20. ledna, že v letech 1987-93 má být pod kanálem „La Manche” zbudován železniční tunel, kterým bude Anglie poprvé spojena s evropskou pevninou. Čeká se, že tímto tunelem projede ročně na 25 miliónů lidí. Tento tunel bude spojit místa Cheriton u britského přístavu Folkestone a Fretlun u francouzského přístavu Calais. Výdaje na stavbu tohoto 31 mil dlouhého podmořského tunelu se odhadují na 3.35 bilionu dolarů. Bude to nejvýznačnější stavební projekt, uskutečněný v Evropě ve 20. století. Dopravu budou zajišťovat francouzské elektrické vlaky TGV, které mohou dosáhnout 168 mil rychlosti za hodinu. Mezi oběma zeměmi budou jezdit osobní i nákladní vlaky jakož i zvláštní vlaky, převážející osobní auta, autobusy a nákladní trucky. Tyto vlaky budou jezdit každé tři minuty oběma směry. Doba lodní a vlakové cesty mezi Londýnem a Paříží bude tak zkrácena o polovinu, ze šesti a půl hodiny na tři hodiny 15 minut. Prozatím

LETEM



SVĚTEM

není pod anglickým kanálem plánováno zbudování automobilového tunelu, protože dosud se nepřišlo na to, jak by bylo možné odsávat z tak dlouhého tunelu jedovatý výfukový plyn. Čeká se, že stavba tohoto podmořského tunelu poskytne práci 30,000 lidem. Města Calais a Dover však nejsou tímto projektem nadšena, protože po otevření tunelu ztratí práci asi 40,000 jejich obyvatel, zaměstnaných na přepravě lidí po lodích, a ferryboatech.

● ● ●
Maseru. — Ve státě Lesotho na jihu Afriky, velkém jako náš Maryland s pouhým 1.5 milionu obyvatel, došlo k nekrvavému státnímu převratu. Vojáci svrhli autoritářský režim ministerského předsedy a černošského pohlavára Leabua Jonathanovi; vlády se zmocnila vojenská junta, jejímž předsedou je vrchní velitel branné moci státu Lesotho - (o 1500 mužích) - major Justin Lekhanya. Jižní Afrika, jejíž území úplně obklopuje republiku Lesotho, vytýkala Jonathanovi, že poskytoval útočiště jihoafrickým marxistickým guerilům a od začátku letošního roku 1986 uvalila na tuto malou zemi ekonomickou blokádu. Jižní Afrika totiž také poskytuje celé polovině obyvatelstva Lesotho práci, takže je tato země vojensky i ekonomicky úplně závislá na Jižní Africe. Hospodářskou blokádu byla ekonomie Lesotho rychle a zcela paralyzována; záhy tam nebylo v obchodech žádných potravin ani gazolinu. Lekhanya ihned prohlásil, že bude usilovat o přátelštější vztahy s Jižní Afrikou, a poslal do Pretorie delegáty, aby požádali o zrušení blokády. Blokáda prakticky ihned přestala, aby v Lesotho lidé nehladověli, formálně však bude odvolána teprve tehdy až jihoafrická vláda obdrží záruky, že Lesotho nebude trpět na svém území jihoafrické guerily a bude mít důkazy o jejich odchodu. Jonathan, tvrdý diktátor, se beztoho netěšil velké lidové přízni; při zprávě o úspěšném provedení státního převratu se lid vyhrnul do ulic a s jásáním oslavoval změnu režimu. - Jonathan byl vládcem v Losotho už od r. 1966, když obdrželo svou nezávislost od Británie. Záhy však suspendoval ústavu a vládl pomocí dekrétů. Když pak bylo zjevné, že při volbách v r. 1970 mu voliči nedávali své hlasy, začal vládnout diktátorsky a volby se pak v

zemi už nikdy nekonaly. Jonathan také odmítl podpírat s Jižní Afrikou pakt o neútočení, který dříve s ní podepsaly sousední země Swaziland a Mozambik. Nová vláda Lesotho oznámila 23. ledna, že jihoafričtí guerilové na území Lesotho nebudou předáni Jižní Africe, nýbrž budou letecky dopraveni do jiných afrických zemí.

● ● ●
Aden. — V Jižním Jemenu, kde 13. ledna došlo k pokusu o státní převrat, byly vedeny lité boje mezi armádou a tribálními milicemi presidenta Ali Nassera Mohammeda z jedné strany a částí armády a tribálními milicemi bývalého presidenta Abdul-Fattah Ismaila ze strany druhé. Abdul-Fattah byl a je radikálním marxistou, který je dnes vůdcem tohoto pokusu o svržení vlády presidenta Mohammeda a nevylučuje se, že k tomu dostal pokyn z Moskvy. Obě strany měly k dispozici děl. střelectvo, tanky a bojová letadla sovětské výroby a proto ztráty na lidských životech a destrukce v hlavním městě Adenu i na venkově jsou daleko větší než se původně myslelo. Všechny přímé spoje s Jižním Jemenem byly přerušeny; proto dosud neexistují žádné přímé zprávy o průběhu bojů. Z hlavních měst okolních arabských zemí však došly některé kusé a nepotvrzené zprávy. Do 23. ledna prý padlo na 12 tisíc lidí a zraněných bylo dvakrát tolik; hmotné škody jsou bilionové, bojovníci presidenta Mohammeda, chatrně vyzbrojení, prý odháněli z hlavního města a jsou na ústupu. President Mohammed sám se uchýlil na území svého kmene asi 100 mil východně od hlavního města. Francouzské, sovětské a britské lodi evakuovaly z Adenu asi 5,000 cizinců, avšak několik set jich ještě v zemi zůstalo. V nastalém zmatku obě strany hlásily, že situaci v zemi mají pod svou kontrolou. Pozice Sovětů vůči tomuto vnitřnímu sporu v Jižním Jemenu se veřejně dosud neobjasnily. Vůdci obou válčících stran jsou věrnými marxisty sovětského zaměření; Ismail však je radikálnější než president Mohammed. Sověti pokrytecky vybízeli oba tábory ke smíření, avšak jejich snahy o uzavření příměří prý neměly úspěch. Sověti často udržují v satelitních zemích dva opoziční politické směry a nakonec nechají zvítězit ten, který je pro komunismus v daných okolnostech vhodnější, či účinnější. Druhý směr je pak

zlikvidován. - Jižní Jemen pokrytý většinou pouští, je ekonomicky velmi chudá a zůstala země. Nedávno prý tam však byla objevena ložiska zlata a olejová pole. Dne 24. ledna rozhlas Aden hlásil, že rebelové mají v moci celé hlavní město Aden a kontrolují prakticky celou zemi; proto ústřední výbor „socialistické strany” Jižního Jemenu ihned zbavil presidenta Ali Nassera Mohammeda veškeré vládní moci. Prozatímní hlavou státu byl prý jmenován dosavadní ministerský předseda Haider Abui Bakr al-Attas. I když se to zatím asi nikomu nezdá, větší vliv SSSR v Jižním Jemenu nezůstane zřejmě bez důsledků pro další vývoj výbušné situace v celém prostoru Středního východu.

● ● ●
Bejrút. — Minule jsme oznámili, že libanonská armáda, věrná presidentu Aminu Gemayelovi, spolu s falangistickými milicemi porazily křesťanské milice, vedené Elie Hobeikou. Političtí pozorovatelé říkají, že tímto byl učiněn konec syrskému plánu na skončení 10-leté občanské války v Libanonu a na uzavření definitivního příměří; tento plán předtím vedle Hobeiky podepsali také vůdce družů Walid Jumblatt a vůdce šijitských milic Nabih Berri. Podle tohoto plánu měla být v Libanonu skončena nadvláda křesťanské menšiny a vládní moc měla být rovným dílem rozdělena mezi křesťany a muslimy. President Gemayel nakonec odmítl přijmout tento plán na příměří, protože se domníval, že jeho vládní posice by tím byla otřesena, nakonec by nadvládu měli muslimové, kteří mají na své straně Sýrii a její moc, nakonec by získali v Libanonu nadvládu a v načasované chvíli by žádali o spojení s Damaškem k vytvoření politické federace „Velké Sýrie”. Náboženské autority maronitských libanonských křesťanů nebyly rovněž syrskému plánu příznivé, protože se obávaly, že to by nakonec znamenalo konec křesťanství v Libanonu. Nyní, drůzké a šijitské milice se v horách v okolí Bejrútu a v západním muslimském Bejrútu připravují na útok proti armádě a milicím presidenta Gemayela. Walid Jumblatt řekl, že doba na vyjednávání je u konce a nyní musí o budoucnosti Libanonu rozhodnout už jen děla. Nabih Berri ze své strany vyzval vládní armádu, aby se vzbouřila proti

PROGRAM ZAJEZDŮ 1986

DO ČESKOSLOVENSKA.

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga neb New Yorku za nejlevnější ceny.

14. a 29. května, 12. a 26. června, 10. a 24. července, 7. a 21. srpna a 4. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23, a nebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní za stejnou cenu.

ZAJEZD NA SOKOLSKÝ SLET DO CŮRYCHU.

Odlet 3. července z Chicaga, New Yorku neb Dallasu. 3 dny pobyt v Curychu a 13 denní zájezd Evropou.

Zájezd č.1 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii a Rakousko; zájezd č.2 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii, Rakousko a Československo.

Pobyt v Evropě může být prodloužen až na 90 dní.

Cena zájezdů je mimořádně výhodná.

Zavolejte nebo napište o podrobný program a cenu.

VYŘIZUJEME rychle a spolehlivě návštěvu

Vašich příbuzných z Československa.

Vyžádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402

TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

presidentu Gemayelovi, který prý vede zemi k novému údobí občanské války. Dodal, že skončení libanonské 10 leté občanské války nebude možné bez skončení Gemayelova presidentského mandátu. Sýrie, jak se zdá, sama doposud nepřipravuje žádnou vojenskou operaci proti Gemayelovi; to chytrácky ponechává péči družkých, šijitských i křesťanských milic Elie Hobeiky, kterým poskytne všestrannou pomoc. Sama jen usiluje o politickou izolaci Gemayela; chce přivést jeho vládní osobnosti i vojenské velitele k tomu, aby odmítli Gemayelovi poslušnost, takže pak bude donucen rezignovat, protože zjistí, že za ním už nikdo nestojí. Sýrie by toho však chtěla dosáhnout spíše politikou a nikoliv vojenskou cestou. Dne 21. ledna na křesťanském bejrútském předměstí Furn el-Shubbak v ulici s obchody, plné lidí, vybuchlo auto Mercedes, ve kterém bylo podle odhadů ukryto 660 liber TNT spolu s láhvemi gazolinu a kyslíkovými bombami. Přitom bylo zabito 30 lidí, 125 dalších bylo zraněno, vyhořelo osm okolních domů a bylo spáleno několik deštěk aut. zachycených v polední tlačeni. Má se za to, že tento čin mají na svědomí milice, věrné Elie Hobeikovi. Dne 23. ledna pro-syrské libanonské milice učinily nápor v horách, 11 mil severozápadně od Bejrútu proti Bikfaya, rodné vesnici presidenta Gemayela, kde jsou falangistické milice opevněny. -

Dne 24. ledna libanonský prezident Gemayel požádal zcela nečekaně sovětského chargé d'affaires Yuri Suslikova v Bejrútu o zprostředkování obnovení komunikací mezi ním a Damaškem, „aby byl učiněn konec krveprolití.“ Gemayel jednal pod vlivem politické izolace, způsobené právě Sýrií, a také proto, že nové prudké ostřelování jeho základny Bikfaya pro-syrskými libanonskými milicemi by mohlo jeho milice Falangy zcela zdecimovat.

● ● ●
Manila. — Na Filipínách oba presidentští kandidáti, prezident Ferdinand Marcos a Corazón Aquinová, kandidátka politické opozice, vedou prudkou předvolební kampaň. Marcos naznačil, že generál Fabian Ver nakonec nepůjde do výslužby, protože prý filipínská armáda ho potřebuje pro vyřešení svých vnitřních problémů. Aquinovou nazývá přestrojenou komunistkou, která kdyby zvítězila, rozdmýchá začátek občanské války na Filipínách. Aquinová zase slibuje Marcosovi, že v případě jejího vítězství, bude obžalován a postaven před soud, aby se zodpovídal za vraždu jejího manžela. Vyzvala vojáky a 80 tisíc učitelů veřejných škol, kteří mají za úkol na volby dohlížet, aby se varovali podvodů, intimidace voličů jakož i plnění volebních urn falešnými volebními listky. Plukovník Mariana Santiago, vysoký vojenský velitel, opustil Marcosovy řady a

přidal se na stranu Aquinové. Kardinál Jaime Sin, arcibiskup Manily, prohlásil ve svém pasťáckém listě, že věřící, kteří obdrželi úplatky, aby volili Marcosa, mají plné právo volit jiného kandidáta, žádá-li to jejich poctivé svědomí. Požadoval „nový začátek“ pro Filipíny a varoval před volebními podvody a zastrahováním voličů. Každý chápe jeho slova v tom smyslu, že ve svém pasťáckém listě se tentokrát jasně postavil proti Marcosovi.

● ● ●
Londýn. — Izraelský ministerský předseda Shimon Peres vyzval v Londýně jordánského krále Husseina, aby využil současné vhodné chvíle pro uzavření míru s Izraelem; jinak se může stát, že taková chvíle se už nikdy nevrátí. Doslova řekl: „Rok 1986 může být nejlepší příležitost pro mír na Blízkém východě. Bude-li tato vhodná příležitost opomenuta, možná se pak už nikdy nevrátí.“ Dne 23. ledna pak vyběhl z Londýna také všechny starosty obsazeného Předjordání a palestínské členy jordánského parlamentu v Ammanu, aby mezi sebou vyvolili delegáty, kteří by zastupovali Palestince při přímých jednáních o mír na Blízkém východě. Jak egyptský prezident Mubarak tak jordánský král Hussein prý radí Arafatovi, aby uznal existenci Izraele.

● ● ●
Kampala. — V Ugandě

guerilové „Armády národní rezistence“ - (jejichž vůdcem je bývalý ugandský ministr obrany Yoweri Museveni) - bojují už pět let proti zvolené vládě země. Po pádu kanibalského ukrutníka Amina bojovali proti krvavému režimu presidenta Miliona Oboteho, a od července 1985 bojují proti vojenskému režimu generála Tito Okello, který vládu Oboteho svrhl. Nyní tyto guerilové, dobře disciplinované, jichž je asi 10 tisíc, bojují o hlavní město Kampalu, kde před nimi prchá nesourodá a špatně placená i živěná vládní armáda. Čeká se, že se guerilové Kampaly brzo zmocní a lid Ugandy bude trpět a strádat i nadále.

● ● ●
Varšava. — Lech Walesa, zakladatel a předseda dělnické unie Solidarity má být prý postaven před soud kvůli „pomluvě“ komunistického režimu; řekl totiž, že výsledky voleb do polského parlamentu, tak jak byly úředně vyhlášeny, neodpovídají skutečnosti. Úředně bylo totiž oznámeno, že se voleb zúčastnilo 79 % voličů; a Jaruzelského vláda proto tvrdila, že tato vysoká účast na volbách je důkazem toho, že v Polsku se situace znormlizovala, lid je s režimem spokojen a země se vrátila ke stabilitě. Walesa však tvrdí, že pouze asi 60 % voličů se dostavilo nuceně k urnám, z čehož vyplývá, že Jaruzelského optimistické tvrzení je čirá lež, a že polský národ s komunismem

spokojen není. Vládní mluvčí Jerzy Urban však k tomu řekl, že Walesa pravděpodobně nebude odsouzen do vězení, protože by to nebylo vnitřně i mezinárodně v zájmu země. Zbytečně by to také na Walesu jen vrhalo reflektor světové pozornosti, ačkoliv prý Walesa dnes už nic neznámá a je naprosto málo nebezpečný. - Také prý byli zatčeni tři členové podzemního vedení Solidarity v Gdaňsku, byla jim zabavena tajná vysílací radiová stanice a zničeny zakázané publikace. Dva týdny předtím byl zatčen vůdce podzemní centrály Solidarity pro Gdaňsk Bogdan Borusewicz spolu s několika disidenty. Walesa však prohlásil, že podzemní činnost Solidarity bude pokračovat i nadále.

● ● ●
New Delhi. — Dne 22. ledna byli tři sikhští vrahové indické ministerské předsedkyně Indiry Gandhiové po osmiměsíčním přelíčení odsouzeni k smrti oběšením. Od tohoto rozsudku však bude ještě učiněno odvolání k apelačnímu soudu a k Nejvyššímu soudu Indie; bude-li potvrzen, prezident Indie má ještě moc přeměnit rozsudek smrti na doživotní vězení. Sikhové protestují proti tomuto rozsudku a vyhrožují novými bouřemi. Tato vražda byla mstou za to, že vláda Gandhiové rozkázala indické armádě podniknout útok na sikhický posvátný „Zlatý chrám“ v Arisaru, který byl zároveň ozbrojenou pevností separatistických Sikhů.

JUBILEJNÍ ROK SV. METODĚJE

Přehled významných událostí v rámci 1100. výročí smrti sv. Metoděje.

14.2. Řím. Svatý Otec zahajuje jubilejní rok sv. Metoděje bohoslužbami u hrobu sv. Cyrila v basilice sv. Kliment.
14.2. Mnichov. Studijní den k počtě spolupatronů Evropy, zakončený koncelebrovanými bohoslužbami. Hlavní celebrant lublaňský arcibiskup Dr. Alois Sustar.
24.2. Mohuč. Oslavy v domě za účasti Otce biskupa Dr. J. Škarvady.
27.2. Londýn. Oslavy ve westminsterské katedrále za účasti kardinálů a biskupů z různých evropských zemí. Kardinál Tomášek pozván, ale nemohl přijet.
2.3. Frankfurt n. M. Oslavy v domě a císařském sále za účasti Otce biskupa Dr. J. Škarvady.
10.4. Velehrad. Pout' československého duchovenstva. 1000 kněží a na 10.000 dalších pout-

níků. Hlavní celebrant Otec kardinál Tomášek.
17.-20.4. Řezno. Mezinárodní vědecké symposium o díle obou svatých věrozvěstů.
5.5. Mannheim. Bohoslužby k počtě slovanských apoštolů a přednáška Otce Dr. L. Kovala.
15.-23.5. Soluň. Krajanská pout' do Řecka, uspořádaná Českou duchovní službou ve Švýcarsku. Vedli Otec T. Špidlík T.J. a Msgr. J.V. Polc. Účastnil se i Otec biskup Dr. J. Škarvada.
26.5. Ellwangen. Odhalení pamětní desky sv. Metoděje v kostele sv. Wolfganga předsedou Křesťansko demokratického hnutí, redaktorem J. Kusým. Večer slavnostní akademie s přednáškou Otce Dr. L. Kovala.
Ellwangen. Pout' Bulharů.
2.6. Einsiedeln. Krajanské oslavy v poutní basilice.
9.6. Washington D.C. Oslavy v Národní svatyni Panny Marie.
9.6. New York. Koncert pěveckého sboru Velehrad. Úvodní slovo Dr. B. Bunža.
9.6. Paříž. Oslavy v katedrále Notre Dame. Hlavní celebrant

pařížský arcibiskup, kardinál Jean Maria Lustiger.
Ellwangen. Pout' více než 5000 Řeků, žijících v NSR.
4.-6.7. Ellwangen. Symposium České křesťanské akademie o cyrilometodějské tradici.
5.7. Djakovo. Oslavy v místě kdysi zvaném Sirmium za účasti kardinála státního sekretáře A. Casaroliho. Sv. Metoděj byl arcibiskupem ze Sirmia.
6.7. Ellwangen. XV. Národní pout' ke sv. Metodějovi. Hlavní celebrant O. Biskup Škarvada, kazatel prelát K. Vrána.
7.7. Velehrad. 150.000 poutníků. Nadšené ovace kardinálům Casarolimu a Tomáškoví. Sv. Otcí nebyl příjezd povolen.
7.7. Řím. Sv. Otec celebruje mši sv. pro naše krajany v Římě. Káže česky a slovensky.
Reichenau. Slovenská pout' do místa, kde byl sv. Metoděj hostem na cestě z Ellwangen.
2.-9.8. Řím. Jubilejní krajanská pout'. Na 2000 poutníků z celého světa.
26.-29.8. Hradec Králové. Seminář o sv. Cyrilu a Metoději, uspořádaný „Pacem in terris“.

4.-11.9. Řecko. Zájezd pro duchovní, členy Pacem in terris.
9.-13.9. Gazzada. Studijní týden.
Salzburg. Mezinárodní kongres.
21.9. Ellwangen. Pout' Slováků žijících v NSR. Hlavní celebrant kardinál Tomko.
29.9. Mnichov. Kardinál Wetter zakončuje v krajanské farnosti jubilejní rok.
5.-6.10. USA. Svatometodějské

oslavy v Chicagu za přítomnosti Otce biskupa Škarvady.
3.-11.10. Řím. Vědecké symposium.
13.10. Sv. Otec končí jubilejní rok bohoslužbami u sv. Petra.
19.10. Freiburg. Byzantsko-ukrajinská pontifikální mše k 1100. výročí.
16.11. Raunheim. Otevření knihovny Bibliotheca Cyrilomethodiana.

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNÍCI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

SPORT



I. liga hokeje v Československu

Tabulka

SKORE: BODY:

1. VÍTKOVICE	179:75	57
2. OLOMOUČ	106:72	41
3. JIHLAVA „B“	132:100	36
4. SLAVIA	100:90	34
5. OPAVA	128:141	32
6. KARVINÁ	110:118	31
7. ÚSTÍ n.L.	101:103	28
8. ML. BOLESLAV	79:112	27
9. INGSTAV	104:119	25
10. HRADEC KR.	91:112	24
11. VIMPERK	74:99	22
12. LIBEREC	66:129	15

Výsledky 27. kola:

Sparta - Košice 2:2, Plzeň - Litvínov 4:6, Trenčín - Pardubice 3:3, Brno - Gottwaldov 0:4, Č. Budějovice - Jihlava 2:4, Kladno - Bratislava 5:3.

Výsledky 28. kola:

Košice - Sparta 3:5, Bratislava - Kladno 3:4, Pardubice - Trenčín 2:4, Litvínov - Plzeň 10:6, Jihlava - Č. Budějovice 5:2, Gottwaldov - Brno 7:2.

Tabulka

1. KOŠICE	129:86	40
2. JIHLAVA	102:68	36
3. LITVÍNŮV	138:105	36
4. PARDUBICE	108:93	30
5. SPARTA	86:90	29
6. TRENČÍN	99:104	29
7. KLADNO	107:122	28
8. Č. BUDĚJOVICE	98:100	26
9. PLZEŇ	98:115	26
10. GOTTWALDOV	101:90	25
11. BRATISLAVA	81:117	19
12. BRNO	58:115	12

1. národní liga

Výsledky 31. kola:

Opava - Vimperk 1:5, Slavia - Liberec 9:0, Karviná - Jihlava „B“ 3:3, Vítkovice - M. Boleslav 5:1, Olomouc - H. Králové 4:0, Ingstav - Ústí 8:2.

M.I.S.L.

Halová kopaná již vešla do druhé poloviny své sezony a podle očekávání San Diego Sockers jsou stále nejlepší. Velmi špatně si vede Chicago Sting, které je stále na posledním místě Východní skupiny.

Trenér Sting Willie Roy již dnes pomýšlí na ukončení své trenérské činnosti, a je možné, že Granitza převezme jeho funkci. Zda-li uvidíme změnu ještě v této sezoně se nedá předpovědět. Majitel klubu Lee Stern není spokojen s výkony hráčů, jakož i s návštěvami zápasů, které se dnes pohybují okolo 5,000 diváků (před 2 roky 13,000).

Tabulky

Východní skupina:

1. BALTIMORE	16	10
2. MINNESOTA	15	11
3. DALLAS	14	14
4. PITTSBURGH	12	12
5. CLEVELAND	12	13
6. CHICAGO	9	14

Západní skupina:

1. SAN DIEGO	18	6
2. WICHITA	14	12
3. ST. LOUIS	12	13
4. TACOMA	11	16
5. LANGELES	10	15
6. KANSAS CITY	10	17

METRO - LIGA

Sparta - Gr. White 2:4

Ani ve 3. kole Metro - ligy Spart'ané nezískali jediného bodu a nyní se nachází na posledním místě v tabulce.

Již v 1. minutě obránce Sparty Kurt Wise získal Spartě vedení, když poslal točený míč do sítě. V

5. min. to byl James Brabenec, který zvýšil na 2:0, a vše vyhlíželo na hladké vítězství Sparty. Gr. White snížil na 2:1 ještě před ukončením první třetiny, Kaliskerem.

Ve druhé třetině Vladvič využil chyby brankáře Sparty a vyrovnal na 2:2.

V poslední třetině Spart'ané si nedrželi své posice, čehož Gr. White využil a brankami Meschbacha a Welchera zpečetili osudnou porážku Sparty v poměru 2:4.

V neděli dne 2. února se nehraje.

Čtvrté kolo je na programu 9. února a Sparta hraje proti Schwaben již v 1:30 hod. odpoledne.

KOPANÁ METRO-LIGA MAJOR DIVIZE

Výsledky 3. kola:

Sparta - Gr. White 2:4, Kickers - R. Wavel 11:1, Vikings - Schwaben 6:3, Eagles - Lightning 3:3, Wauconda - U. Serbs 4:4.

Tabulka

V.N.P. SKORE: BODY:

1. VIKINGS	3	0	0	10:3	6
2. EAGLES	2	1	0	7:3	5
3. WAUCONDA	2	1	0	12:9	5
4. KICKERS	2	0	1	14:3	4
5. LIGHTNING	1	1	1	10:11	3
6. SCHWABEN	1	0	2	10:8	2
7. GR. WHITE	1	0	2	6:9	2
8. R. WAWEL	1	0	2	11:20	2
9. U.SERBS	0	1	2	5:13	1
10. SPARTA	0	0	3	2:8	0

I. DIVIZE

Výsledky 3. kola:

Slovaks - Trevian 5:2, Hakoah - Bullets 6:3, Aurora - Real 3:2, Falcons - Lions 7:2, Fortuna - Rams 6:0.

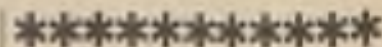
Tabulka

V.N.P. SKORE: BODY:

1. FALCONS	3	0	0	18:10	6
------------	---	---	---	-------	---

2. FORTUNA	3	0	0	12:4	6
3. SLOVAKS	2	0	1	11:10	4
4. LIONS	2	0	1	11:11	4
5. REAL	1	0	2	7:7	2
6. HAKOAH	1	0	2	9:10	2
7. AURORA	1	0	2	6:7	2
8. BULLETS	1	0	2	9:11	2
9. TREVIAN	1	0	2	7:9	2
10. RAMS	0	0	3	6:17	0

Jarda Fajkus



XV. PLES Čechů a Slováků v Clevelandu

Sdružené české a slovenské organizace v Clevelandu, O. pečlivě připravují letošní patnáctý společenský ples v hlavním sálu Stouffer's Inn-on-the-Square na sobotu

8. března 1986.

Po chutné večeři budou představeny letošní debutantky. Přihlaste ihned svoji dceru, či vnučku u Pavla Loyda na ☎ 524-3331.

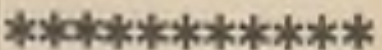
Známý orchestr „Royal Kings“ bude hrát líbivé melodie taneční jak pro starší tak pro mladší generaci a pečlivě vybranou hudbou k poslechu Vám zpříjemní plesový večer!

Vstupné \$25.00 na osobu a doporučujeme, abyste si včas zajistili vstupenky (8 míst u stolu) - u Pražáků ☎ 221-7348, anebo u Bill Sepsí ☎ 884-8287.

Výtěžek plesu připadá jako každoročně na školní stipendia zasloužilým studentům, kterým budou předány už na konci plesu. (Informace na čísle ☎ 671-6525).

Na letošním jubilejním plesu budou představeny i bývalé debutantky, z nichž některé přijedou i ze vzdálených míst! Hlási se též i hosté z různých měst. Pozvete na ples své přátele! Odnesete si krásné vzpomínky s pěknou programovou knížkou.

Na shledanou se těší, členové Plesového výboru.



SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

Our 103rd Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in. Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, ILL. 60546
PHONE: 442-5700

IMPORTER

VALAŠSKÉ PAPUČE

dekud zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CINAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Výroční zpráva Krajanského výboru v Clevelandu za rok 1985

Výroční schůze našeho Krajanského výboru se konala dne 11. ledna 1985. Po projednání spolkových záležitostí podali zprávy členové předsednictva, jež byly schváleny a po udělení absolutoria odstoupivšímu výboru byly provedeny volby, které řídil br. Ludvík Rychtera, předseda nominační komise. Všemi hlasy byli zvoleni: Dr. Miroslav Poseděl, předseda; místopředsedové: Martin Hrabík, Miloslava Hyvnarová, Josef Kobylák a Ralph Perk. Tajemník: Přemek Kocián; pokladník: Milada Vorisová; zapisovatel: Václav Hesoun; revisoři účtů: Rudolf Peřina a Julia Podzimková. Po volbě následovala přednáška Ing. Aloje Berce o současné slovenské mládeži.

V únoru 1985 se Krajanský výbor stal sponzorem Plesu Čechů a Slováků a přispěl na opravu sochy Svobody v New Yorku. Dále byl schválen dopis prezidentu Reaganovi, kterým Krajanský výbor vyslovil svůj souhlas a podporu současné americké zahraniční politiky, hlavně vůči Sovětskému svazu a proti sovětské podvatné činnosti a agresi. Kopie dopisu byly zaslány guvernérovi Ohia, oběma senátorům i poslancům z naší oblasti. Ze schůze byly vypsány náborové dopisy pro získání nových členů. Po projednání všech záležitostí vyprávěla ses. Marie Tobolková o svých zážitcích i poměrech v Čile v letech padesátých až sedmdesátých, o odstranění komunisty Allendeho a o současných těžkostech vlády gen. Pinocheta.

Břežnovou schůzi, za onemocnělého předsedu, řídila ses. Miloslava Hyvnarová. Bylo schváleno pořádat společně s SVU 28. dubna „Setkání se spisovatelem a redaktorem Vladimírem Škutinou“, který měl přiletět do USA. Po schůzi následoval projev br. Ludvíka Rychtera na téma: Dr. Petr Zenkl, významný čs. politik.

28. dubna se uskutečnilo setkání se spisovatelem Vlad. Škutinou v Clevelandské státní universitě. V dubnu též došla odpověď z Bílého domu. Krajanský výbor připravil další dopis prezidentu Reaganovi k situaci ve Střední Americe, ve kterém byl vysloven souhlas s postupem US vlády vůči Nikaragui. Kopie byly opět zaslány senátorům a poslancům. Ing. Berec obdržel dopis ze Švýcar o zhoršeném postavení čs. uprchlíků ve Švýcarsku a o

deportaci jednoho čs. exulanta do Československa. Předseda Krajanského výboru Poseděl byl pověřen, aby se písemně obrátil se žádostí o bližší informace na švýcarské velvyslanectví ve Washingtoně a na dr. Jana Papánka v New Yorku. V závěru schůze hovořila ses. Julia Podzimková o životě slovenských a českých krajanů, usazených po generace v Jugoslávii.

V květnu byl zaslán další dopis prezidentu Reaganovi, schvalující US podporu a pomoc afghánským bojovníkům za svobodu, bojujícím proti sovětským vetřelcům. Po schůzi byla pořádána oslava Svátku matek.

V červnu došly první odpovědi na dotazy o situaci čs. uprchlíků ve Švýcarsku: jednak od Dr. Jana Papánka a švýcarské vyslanectví z Washingtonu sdělilo, že dopis Krajanského výboru byl postoupen příslušným úřadům ve Švýcarsku. ČSNRA v Chicagu byl zaslán každoroční dar \$500,-. Předsednictvo bylo v závěru schůze pověřeno, aby podniklo potřebné přípravy na oslavu 28. října.

V září došel dopis od švýcarské ambasády ve Washingtonu, ohledně deportace čs. uprchlíka ze Švýcarska do Československa. Dopis vyjádřil stanovisko švýcarských úřadů k tomuto případu. Předseda, br. Miroslav Poseděl přečetl koncept dopisu prezidentu Reaganovi, odsuzující histerickou kampaň sdělovacích prostředků vůči Jižní Africe, zatímco se mlčením přechází sovětský teror v Afghanistanu a útlak národů za železnou oponou i v Sovětském svazu a soustavná infiltrace komunismu v mnoha zemích světa. Návrh dopisu byl jednomyslně schválen. Hlavním předmětem jednání zářijové schůze byly přípravy na oslavu 28. října. Bylo rozhodnuto, aby slavnostním řečníkem byl čestný člen Krajanského výboru, br. Ludvík Rychtera. V závěru bylo schváleno sponzorství výroční Svatováclavské oslavy.

V říjnové schůzi byly projednány zbývající záležitosti programu oslavy 28. října. Z oslavy mělo být - (a také pak bylo) - pres. Reaganovi do Bílého domu zasláno prohlášení k jeho blízkému setkání s Gorbačovem, připomínající útlak a nesvobodu národů sovětského bloku. Dále bylo schváleno sponzorství charitního „Večera ve starých Čechách“, pořádaného Českým Guildem a po schůzi byla provedena expedice dopisů pro získání sponzorů a pozvání na oslavu 28. října.

V neděli, dne 27. října se konala v České národní síni oslava 67. výročí vzniku Československé republiky. Hosty přivítal předseda, br. Miroslav Poseděl, hlavním řečníkem byl br. Ludvík Rychtera. recitovaly sestry Julia Podzimková a Dagmar Posedělová. Orchestr vyšší školy ze Strongsville, za vedení Kennetha Mehalko, zahrál skladby Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany a Irwina Berliny.

V listopadové schůzi bylo s povděkem konstatováno, že oslava 28. října se vydařila po všech stránkách. Kopie prohlášení Krajanského výboru, zaslání z oslavy pres. Reaganovi, byla také zaslána ohlasy senátorům a zdejšími kongresníky. Jako jiná léta, členové Krajanského výboru odhlasovali štědré dary pro čs. uprchlíky v Itálii, Německu a Rakousku.

Prosincovou schůzi řídil za nepřítomného předsedu, br. Martin Hrabík. Byl schválen dar České koleji Nepomucenem v Římě. Po projednání běžných záležitostí promluvil br. Bohuslav Sobota, který zde byl z vlastní návštěvy u svého syna Jana a jeho rodiny. Hovořil ne téma: „Co vím“ - hlavně o sokolské práci a také o persekuci Sokolů za II. světové války i za komunismu. Po jeho zajímavém projevu se konala vánoční besídka řízená br. Přemkem Kociánem, na které promluvil br. Jan Sobota, recitoval br. Ludvík Rychtera, za jehož vedení se besídka zakončila zpěvem koled.

Smutné události: V St. Petersburgu na Floridě zemřel br. Josef Podlena. Na jeho pohřbu, za K.V. promluvil br. Martin Hrabík. Dne 31. října v Medina okrese skonala ses. Marie Hájková, nad jejíž rakví promluvil br. Přemek Kocián. O Božím Hodu vánočním 25. prosince náhle skonala br. Bohuslav Sobota. Rozloučili jsme se s ním v neděli odpoledne, 29. prosince v kostele sv. Filomeny. Tryznu vedl br. Lubomír Hromádka a promluvil bratři: Miroslav Poseděl, Ženíšek, Přemek Kocián a bratr Václav Hyvnar se nad jeho rakví pomodlil česky Otčenáš.

Zapsal Přemek Kocián.

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill.-2414, S. 61st. Ave.

75

Životní jubileum Otece biskupa Kajetána Matouška světeho biskupa pražské arcidiecése, ale neuznavaného komunistickým režimem

Otec biskup Kajetán Matoušek se dožil 75 let. Jeho životní cesta je cestou krize. Už jako chlapec si přál stát se knězem a Bůh jeho touhu vyslyšel. Po absolvování gymnasia odjel do Říma, kde studoval na Lateránské universitě teologii a byl chovancem našeho Nepomucena. Vysvěcen byl v Lateránské bazilice a primice slavil v bazilice S. Maria Maggiore. Brzy dosáhl doktorátu teologie a filosofie a složil i státní zkoušky z němčiny, francouzštiny, aulictiny, italštiny a španělštiny.

Po návratu do Čech byl kaplanem v Nuslích a již tam pracoval podle svého nynějšího biskupského hesla „Evangelizare pauperibus“ - hlásat evangelium chudým. Po 2. světové válce ho pražský arcibiskup Josef Beran navrhl na pražského světeho biskupa, neboť si velmi vážil jeho svatého života, hluboké vzdělanosti a věrnosti Svatému stolci. Právě proto Pius XII. schválil toto rozhodnutí a r. 1949 přijal Otec Kajetán biskupské svěcení z rukou pražského světeho biskupa Dr.

Elschknera. V těžkých dobách, které potom pro církev nastaly, zůstal vždy pevný a věrný Sv. Otci. Pracoval horlivě mezi mládeží. Odmítal nabízené funkce, které by znamenaly ztrátu jeho osobního přesvědčení.

V r. 1968-69 byl ředitelem České katolické charity. Účastnil se také tábora mládeže v Itálii a ve Skandinávii. Tehdy se také účastnil eucharistického kongresu ve Florencii a mohl mluvit se Sv. Otcem Pavlem VI. Pote se mu na mnoho let uzavírají nejen hranice států, ale svou biskupskou funkci nesmí ani vykonávat mimo Prahu.

Nezoufá si. Uzavírá se do tichosti modlitby a studia. Pracuje dál neúnavně ve své farnosti, zasvěceně prýmu českému biskupu sv. Vojtěchovi. V listopadu 1984 vital v kostele sv. Ignáce Matku Terezu. Podobně jako jeho velký učitel kardinal Beran je i biskup Matoušek mnohými milován a mnohými nenáviděn, mnohými pochopen a mnohými nechápan. Avšak Bůh, jeho věrní i Sv. Otec znají celého biskupa Kajetána a dodávají mu sílu na cestě krize, která stále ještě nekončí. Přijeme Vám, Otče biskupe, abyste ještě mnoho vykonal na cestě spásy i ve funkcích, které Vám Bůh svěřuje. Aby se Vás oblíbený chorál svatováclavský „Nedej zahynouti nám ni budoucím!“ promtl do plánu spásy českého národa!

V.R.

MATE JIŽ ZAPLACENO
PŘEDPLATNĚ NA ROK 1986?

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnic; soubory do kuchyně, pokoju, ložnic a koupelen; sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!



Ondrus & Son



6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Rím.
6. sympisium Rady evropských biskupských konferencí bylo zahájeno 7. října 1985. Předseda Rady, kard. Hume, řekl při zahájení: „Zijeme v době nejen pokřesťanské, ale nyní již v posekularizační.“ Jak vyplývá z hlavního tématu, jímž je „Evangelizace a sekularizované společnosti“ hlavním předmětem je pokud možno přesné a podrobné stanovení vlivů a tendencí, které bud' napomáhají nebo naopak překážejí hlásání evangelia. Na zakončení symposia přijal Svätý Otec dne 11. října 12 kardinálů a 50 biskupů. V promluvě soustředil pozornost na evangelizaci evropského kontinentu v dnešní době a na problémy, které s tím souvisí. Poukázal na to, že evangelizace se setkává s úplně novými problémy, a to následkem kulturních, sociálních a politických změn na evropském kontinentě. Evangelizace proto musí hledat novou, tvořivou syntézu mezi evangelizací a každodenním životem. Přitom nelze zapomínat na společné kořeny, do nichž je třeba evangelizaci zaštepít. Od prvních apoštolských dob, kdy se evangelium dostalo do Evropy, zkropené krví mučedníků, rozvinul se neustálý a úrodný proces, kterým proniklo Evropu křesťanství. Zvláštními svědky tohoto procesu byli patroni Evropy sv. Benedikt na západě a sv. Cyril a Metoděj mezi slovanskými národy. Rozvíjíme toto dědictví a najdeme prostředky a způsoby pro jeho uskutečňování a větší duchovní spojení mezi Východem a Západem. Jan Pavel II. kromě toho zdůraznil potřebu a důležitost jednoty evropského kontinentu. Při pohledu na Evropu se vynořuje přelom, který rozdvouje národy Východu a Západu. Je to velmi těžká, nepřijatelná situace pro svědomí

živené křesťanskými ideály. Jednota křesťanů je pro evangelizaci velmi důležitá. Synod ukrajinské katolické církve byl zahájen 5. října za účasti 20 ukrajinských biskupů žijících v zahraničí. Synod svolal lvovský arcibiskup kard. Lubačivský. Zabýval se přípravou milénia pokřesťanění Ukrajiny, jež připadne na r. 1988, dále zahájením beatifikačních procesů, dokumentací martylogia ukrajinské katolické církve a konečně úpravou kodexu kanonického práva pro ukrajinskou katolickou církev. Slovenští pouťníci, kteří se sjeli do Říma z různých částí světa na cyrilometodějské oslavy, se shromáždili 12. října ve slovenském Ústavu sv. Cyrila a Metoděje, kde byla sloužena mše sv. na prostranství před kaplí. Koncelebrovali kard. J. Tomko a pět slovenských biskupů, kteří působí v zahraničí, a také 60 slovenských kněží. Význam sv. Cyrila a Metoděje pro slovenský národ zhodnotil v homilii kard. J. Tomko.

Světový sjezd o pastorační mezi vystěhovalci se konal v týdnu od 14. října za účasti více než 200 delegátů. Ústřední téma bylo „Církevní začlenění přistěhovalců jako výkon jejich práva na svobodný život.“ Postavení vystěhovalců je velmi obtížné, je jich na světě přes 50 miliónů a k tomu je třeba přičíst na 20 miliónů uprchlíků.

Vatikán.
Svatý otec udělil 21. října audienci dvěma skupinám vědců a lékařů z Papežské akademie věd. V projevu podotkl, že jak vědci, tak lékaři jsou povoláni k tomu, aby vynaložili své schopnosti pro službu životu. Z žádného důvodu a v žádném případě nemohou ničit životy. Pro všechny, ať věřící či nevěřící, kdo mají smysl pro



KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ



svrchovanou jednotu lidské osoby, je eutanázie zločinem, na jehož provedení nikdo nemůže v žádném případě spolupracovat ani s ním souhlasit. Vědci a lékaři se nemohou považovat za pány života. Musí být ochotně v jeho službách. Jedině Bůh, který stvořil lidskou bytost s nesmrtelnou duší a spasil lidské tělo svým zmrtvýchvstáním, je Pánem života. Tato skupina vědců řešila při svém jednání otázky umělého prodloužení života a určení okamžiku smrti.

Deset severoamerických luteránských biskupů přijal Jan Pavel II. ve zvláštní audienci. Přinesli mu list od předsedy luterské církve v Americe. Papež poukázal na skutečnost, že ekumenická setkání vzbuzují vždy pocit radosti, naděje a vděčnosti, ale i pocit bolesti. Vzbuzují radost a naději proto, že katoličko - luterský dialog za posledních 20 let přispěl k uvědomění si toho, jak jsme si blízcí v mnoha podstatných věcech. Avšak na druhé straně se cítí i bolest, protože existují ještě důležité otázky, které rozdvoují a zabraňují slavit společně eucharistii. Radost se cítí i ze skutečnosti, že každé setkání je novou odpovědí Ducha svatého, který neustále vybízí, aby se překonaly všechny překážky, rozdíly a rozdrojení.

K problému „vlasteneckých“ katolíků v Číně zaujal stanovisko tajemník Rady pro veřejné záležitosti církve, arcibiskup Achille Silvestrini, v rozhovoru s italským katolickým týdeníkem „Il Sabato“. Řekl, že není dosud jasné, zda Vlastenecké sdružení čínských katolíků vskutku zaujímá postavení roztržky, nebo zda představuje „jen trochu přehnanou“ formu autonomie. Ostatně II. vatikánský koncil nebyl v Číně dosud propracován. Jde o to, aby se v Číně pokoncilní rozvoj, který je tam dosud velice neznámý, zpřístupnil. Tento rozvoj přinesl účast místních biskupů při řízení církve bud'

skrze biskupskou synodu, nebo také kolegiální činnost jednotlivých biskupských konferencí. Pozitivně hodnotil arcibiskup Silvestrini nedávné propuštění šanghajského biskupa věrného Římu, Ignáce Gong Pin-Neie, po více než 25 letech vězení. Připomněl, že Jan Pavel II. při oslavách prvního velkého misio-náře v Číně v nové době, P. Matteo Ricci, formuloval hlavní tendenci postoje Říma k Číně. Podle Ricciho vzoru je třeba respektovat národní a kulturní identitu velkého národa s prastarými dějinami a kulturou.

Anglie.

Skotští biskupové kritizovali nový vládní plán sociálních reforem. Vytýkají, mu, že ve skutečnosti by rozdělil národ na bohaté a chudé, a chudé pak na ty, kteří si zaslouží či nezaslouží státní pomoc a finanční podporu.

Itálie.

Katolický týdeník L'Avvenire uveřejnil rozhovor se známým teologem Hansem Urs von Balthasarem, který mezi jiným prohlásil, že autoři některých nedávných polemických útoků proti církvi a víře se již nemohou nazývat katolíky, ba ani křesťany, poněvadž nevěří v základní pravdy naší víry, zejména v Kristovo božství. Jmenoval výslovně Hanse Künga a Leonarda Boffa. Pokud jde o současný církevní život, von Balthasar se ztotožňuje s názory kard. Ratzingera. Ale připomněl i nebezpečí přílišné byrokratizace církevních struktur. Co se týče tzv. teologie osvobození, řekl: „Podle mého názoru všechny tyto teorie zapomínají, že v Novém zákoně je hlavní láska. Není třeba nic jiného než ji v životě uplatňovat.“ Podotkl také, že podle učení Svatého Otce a církve křesťan se má vždy vyvarovat násilí. Je třeba též vyhradit patřičné místo střízlivé mariologii, neboť Panna Maria je ženským srdcem církve, a to je třeba náležitě zhodnotit.

Z kněžského úřadu byl suspendován Giovanni Baget-Bozzo, kněz z Janova a poslanec Evropského parlamentu. Vytýká se mu, že svou politickou činností porušil platné předpisy církevního práva.

Jugoslávie.

Anketa, kterou mezi středoškolskou a učňovskou mládeží uspořádala ve Splitu organizace mládeže, měla překvapující výsledek. 1. otázka zněla: S kterou významnou osobností by ses nejraději ztotožňoval? V odpovědích se dostávala na první místo Matka Tereza. Je zajímavé, že v socialistickém státě, kde náboženství se představuje jako tmářství, většina mládeže se ztotožňuje s osobností, která všechny své síly zasvětila Bohu a čínorodé křesťanské lásce. Na druhém místě byl populární zpěvák a na třetím místě papež Jan Pavel II. I zde je pozoruhodné, že mladí lidé vidí svůj vzor v osobnosti, o které úřední sdělovací prostředky mlčí nebo ji stavějí do nepříznivého světla. Pořadatelé ankety vysvětlili první místo Matky Terezy tím, že dnešní člověk žije v odcizeném světě, chybějí mu upřímné společenské vztahy a nemůže se osvobodit od vnějších a vnitřních konfliktů. Proto se mladí ztotožňují s osobností, která představuje nezištnost, lidskost a upřímnost. A taková osoba může vyrůst jen v oblasti náboženské. V Janu Pavlovi II. vidí svůj vzor hlavně mládež z dělnického prostředí.

2. otázka zněla: „Jaké noviny a časopisy nejraději čteš?“ Zde se na první místo dostaly sportovní deníky, ilustrované časopisy a na třetím místě je katolický časopis Glas koncila, který vydává záhřebské arcibiskupství. Na posledním místě byl stranický list Komunista.

3. otázka zkoumala sociální ideály mladých lidí. V odpovědích převažovalo přání žít ve šťastném manželství, být dobrým otcem, dobrou matkou. Mladí lidé tu dali přednost hodnotám osobním před společenskými.

4. otázka také shromáždila zajímavé odpovědi. Zněla: „V které zemi bys nejraději žil, kdybys nemohl žít v Jugoslávii?“ 34 % volilo USA, 16 % Austrálii, další Itálii, Francii a Anglii. Čínu jmenovalo jen 2 procenta, SSSR získal necelé jedno procento. Ani jediná socialistická země není předmětem touhy splitské mládeže.

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over \$650,000,000



"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné mástkové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno
objednat
i telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

Mezinárodní symposium o počátcích společenského a křesťanského života v Chorvatsku se konalo počátkem října ve Splitu z podnětu záhřebské teologické fakulty a místního vyššího teologického učiliště. Námětem symposia byly v podstatě cyrilometodějské kořeny náboženského a sociálního života Slovanů.

Setkání chorvatské mládeže se konalo 26.-27. října v Záhřebu. Účastnili se ho i mladí katolíci jiných národností, žijící v Jugoslávii. Ústřední téma znělo: Mládež hledí v tvář budoucnosti. Podobné setkání mladých slovinských katolíků se již konalo v Lublani.

Litva.

Kronika litevské katolické církve uveřejnila další případy náboženského pronásledování. 18. ledna 1985 odsoudil soud ve Vilně 19 letého středoškolačka Romase Zemaitise a kaplana v Kybartai, Jonase Kastytise Matulionise, k několikaleté ztrátě svobody. Byli obžalováni, že „organizovali neohlášené“ procesy na Všechny svaté v r. 1984 v městečku Kybartai. R. Zemaitis dostal 2 roky a P. Matulionis 3 roky vězení.

Už dříve oznámila kronika nátlak na R. Zemaitise. Třídenní učitelka XI. třídy na střední škole v Kybartai, Zakiene, sdělila 24.5.1984 žákovi, že nebude připuštěn k maturitě. Jako důvod uvedla případ, který se stal den před tím mezi Romasem a žákem X. třídy Merkevicusem. Když Romas spatřil na školním dvoře plačícího chlapce ze sousedství a dověděl se, že ho zbil hoch z vyšší třídy, žádal, aby se surovec chlapci omluvil. Ten však vyzval svého přítele Merkevicuse, aby se o Romase postaral, „protože se míchá do cizích záležitostí“ Romas byl nucen se bránit. Přesto, že nebyl vinen, konference rozhodla, že nebude připuštěn k maturitě. 28. května jeli Romasovi rodiče k ministru školství Spurgovi do Vilna a odevzdali prohlášení, v němž vyložili, že pravým důvodem vyloučení je synovo náboženské přesvědčení, neboť už rok předtím mu tím vyhrožovali pro aktivní účast na církevním životě.

Uvedli též, že Romasovi pro účast při soudním procesu proti knězi Sigitasi Tamkeviciovovi hrozili, že bude vyloučen ze školy. Prohlášení o případu konfliktu s Merkevicusem podepsalo 14 žáků, kteří byli tehdy na dvoře přítomni. Ministr školství se při rozhovoru zajímal, zda je Romas opravdu ve věci, a poslal ho k inspektoru Kairysovi. Ten slíbil, že případ přezkoumá. 31. května vysly-

chal inspektor 3 žáky, kteří podepsali prohlášení. Ti znovu potvrdili, že Romas je nevinný. Většina z podepsaných byli komsomoľci a vedení školy jim vyhrožovalo, že jim to nebude zapomenuto. Konference učitelského sboru pak znovu potvrdila, že Romas nebude připuštěn k maturitě.

Maďarsko.

350. výročí založení tzv. Pazmánské university, kterou založil ostrihomský kardinál Petr Pazmány, člen Tovaryšstva Ježíšova, se slavilo v říjnu m. r. v celé zemi. Tato universita je státem uznávána jako nezávislá teologická akademie. Oslavy byly zahájeny mší sv. v kapli budapešťské university, při níž byl hlavním koncelebrantem maďarský primas, kard. Léka. Byli přítomni i hosté z Krakova, Bratislavy, Erfurtu a Vídně.

Tzv. Kulturní fórum se konalo v Budapešti 15.-25. 11. za účasti delegací států, které podepsaly Závěrečný akt Helsinské konference. Tajemník Papežské rady pro kulturu ve svém projevu připomněl, že kultura potřebuje opravdovou duchovní svobodu. V protikladu s touto svobodou je protináboženský způsob výchovy a výuky. Vystupuje-li se proti požadavkům svědomí, upírá se tím prakticky rovnoprávný přístup i ke kultuře celým vrstvám obyvatelstva a lze tedy v tomto případě mluvit o kulturní a náboženské diskriminaci.

NDA.

Tokijský arcibiskup Pater Siichi Shirayanagi vykonal třídenní návštěvu v Berlíně a 23.8. navštívil berlínského biskupa kardinála Meisnera v jeho sídle v domě Bernharda Lichtenberga. Kard. Meisner zavítal do tokijské arcidiecése v únoru 1984 při návštěvě „družebního“ biskupství Hirošima.

Ve farním kostele slavili kard. Meisner a tokijský arcibiskup s tamní obcí mši sv. V krátkém projevu arcibiskup řekl: „Než jsem přišel sem do Berlína, abych vykonal návštěvu u vašeho biskupa kard. Meisnera, navštívil jsem několik latinsko-amerických států a byl jsem i v

Peru. Viděl jsem, v jak obtížných podmínkách tam lidé žijí, směl jsem poznat i jejich silnou víru. I váš život z víry jsem mohl poznat v těchto několika hodinách, po které jsem zde mohl pobývat, a jsem za to velmi vděčný. Kristus je most, po kterém můžeme kráčet společně - at' v Latinské Americe, Japonsku nebo v Berlíně. Byl bych rád, kdybych mohl jet domů s vědomím, že se v Berlíně budete modlit za záležitosti tokijské diecése, a rád zahrnu vaše nesnáze a starosti do modlitby ve své vlasti.“

NSR.

Zasedání německé biskupské konference se konalo koncem září 1985 ve Fuldě za účasti 62 delegátů. Definovali papežovy pastorační cesty jako neúnavné hlásání radostné zvěsti v celém světě a jako přesvědčivé znamení universalnosti církve a její jednoty. Podstatná část prohlášení konference je věnována kritice a odsouzení umělých potratů. I v tomto ohledu biskupové děkují papeži za jeho neochvějnou obranu práva na život. Aby církev byla připravena vstoupit do 3. tisíciletí, je potřebí čisté učení, osvobozené od jakékoliv ideologie. Politická ideologie vytváří jen zmatek, protože šíří nesprávný pojem o církvi, kterou vysvětluje v sociální podstatě. Politická ideologie je ve své podstatě nekřesťanská. Fuldský arcibiskup se obrátil na všechny syny církve s výzvou, aby byli pevní a věrní ve víře. Ke vstupu do 3. tisíciletí je potřebný takový lid, který je sjednocen kolem svých biskupů jako pastýřů, které k této úloze povolal sám Pán Bůh.

Kard. Höffner varoval před marxistickým vlivem na teologii osvobození. Některým zástupcům teologie osvobození vytýkal předseda německé biskupské konference narušený vztah k církevnímu sociálnímu učení. Zdůraznil, že i teologové osvobození musí vědět, že marxismus všude tam, kde získal moc, nevedl k osvobození člověka, nýbrž k jeho potlačení. Je ohromující, jak nekriticky

přijali vedoucí zástupci teologie osvobození marxistickou analýzu.

Polsko.

Celá země vzpomínala 1. výročí zavraždění kněze J. Popieluszka, k němuž došlo 19. října 1984. Ve farním chrámu sv. Stanislava ve Varšavě se konaly pobožnosti za četné účasti věřících. Byl přítomen i polský primas kard. Glemp. Také Svätý Otec při generální audienci dne 23.10. prohlásil: „Rád bych zabezpečil všechny své krajany, že ve společenství s vlastní a zejména s Varšavou jsem prožíval 1. výročí úmrtí P. Jiřího Popieluszka blahé paměti. Stejně jako loni i letos vyjadřuji své vroucí přání, aby tato jeho smrt byla vždy správně vykládána, aby její význam pro mínění národa a církve zůstal neustále stejný, tzn. stále stejně přesvědčivý a zároveň i příkladný.“

Rakousko.

Vídeňská arcidiecése připravila 23.10. děkovnou slavnost svému arcibiskupu kard. Königovi, který ji řídil téměř 30 let, od května r. 1956 do září 1985. Kard. König koncelebroval mši sv. v zaplněné svatoštěpánské katedrále. V posledním čísle arcidiecézního věstníku kardinál poděkoval všem, kdo s ním spolupracovali k dobru církve ve Vídni.

Španělsko.

Seminaristé a kněží budou v budoucnu ve Španělsku povoláni k vojenské službě beze zbraní a jejich nasazení bude kontrolovat a řídit vojenský biskup, José Manuel Estepa. Také jáhni a řeholní bratři podléhají podobnému uspořádání a vojenský biskup též rozhoduje o jejich nasazení.

Guinea.

Povolení k pouti do Říma a Jeruzaléma obdržela od vlády poprvé po 4 letech skupina guinejských katolíků. Nové státní vedení tím chce potvrdit svou dobrou vůli v tom, že dbá náboženské svobody. Za režimu presidenta Sekou Touré, který zemřel v březnu 1984, byl

vztah mezi církví a státem v Guineji velmi napjatý. Země má asi 3,5 mil. obyvatel, z toho je okolo 50 tisíc křesťanů. Většina obyvatelstva se hlásí k islámu nebo k přírodním náboženstvím.

Afrika.

Pět z 21 zemí, které byly postiženy suchem, budou mít podle odhadů nedostatek potravin i v r. 1986. Jsou to: Angola, Botswana, Etiopie, Mosambik a Súdán.

JAR.

Katolická biskupská konference rozhodla, že bude vycházet katolický týdeník „The New Nation“ v desetitisícovém nákladu především pro předměstí Pretorie a Johannesburgu, obývaná zejména černými obyvateli. Vedle dosavadních církevních novin v různých afrických kmenových jazycích a vedle konservativního „Southern Cross“, který se obrací především na bělochy, chtějí založit katolický týdeník, který by se angažoval za základní sociální a politické reformy v Jižní Africe.

Černošský básník B. Moloise byl přes množství protestů z celého světa popraven dne 18. října. V r. 1982 byl odsouzen k trestu smrti na základě obvinění z vraždy policisty. K jeho popravě řekl Jan Pavel II., který byl právě v té době na Sardinii, toto: „Smrt jako rozsudek vždy vyvolává neklid a rozrušení v citech všech lidí. K tomu se připojuje ještě úzkost, kterou budí tamní trvajících objektivní nespravedlnost, jež bez konce vyvolává smutek, násilí a utrpení. Žádám vás, abyste se modlili k Pánu za všechny oběti rasové nenávisti a diskriminace, zároveň vyprošují útěchu a posilu pro ty, kdo je oplakávají. Kéž hořkost a bolest v těchto dnech neudusí zbožnost a nedá vyhasnout naději. Vyzýváme Nejsv. Pannu, aby pro všechny získala osvícení a neohroženost, aby se konečně v této tak sužované africké zemi, kterou mám tolik rád, otevřela cesta ke spravedlnosti a respektování člověka v míru a bezpečnosti.“

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60402

Manor Branch
5919 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650

ALL PHONES: 484-0800

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

● HOME MADE SAUSAGES
● FROZEN FOODS
● HICKORY SMOKED MEATS
● FRESH POULTRY
● ČESTVÉ DOMÁCI UZENINY
● IMPORTOVANÉ LAHUDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250 Radi vás obslouží a na vaší návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNSIA

I. B. Hlubec:

„Něco o vojnově poli
v Cedar Rapids“

Navstevníci opravdu krásného Českého národního hřbitova v Cedar Rapidsích hned po prave straně hlavního vchodu jsou překvapeni „vojenským polem“ s vysokým zlatým pomníkem na jehož křídlech jsou vytesána jména českých mladých mužů, kteří sloužili v americké armádě, namorní službě nebo v letectvu a položili své životy na oltář vlasti. Jen málokdy se dnes už někdo zeptá, kdo dal podnět k založení tohoto vojenského pole. Bylo to Sdružení českých spolků, založené roku 1936, které prosadilo u hřbitovního družstva, aby tento pozemek u hlavní brány byl zasvěcen památce padlých hrdinů čs. národnosti. Pomník, zhotovený krajanem James V. Novákem byl rovněž financován sbírkou Sdružených spolků a slavnostně odevzdán svému účelu. A nebyl to jediný podíl, které Sdružení mělo na udržbě našeho hřbitova. Po založení Cedar Memorial parku, kde nebyly dovoleny žádné vysoké pomníky, ale jen ploché markers, mnoho českých rodin si tam zakoupilo „loty“, protože se jim tato markovní myšlenka zalíbila. Český národní hřbitov však s tím nesohlasil a trval na svém původním plánu, v němž rodinám pohřbených byla dána volba ruky s postavením pomníku. - Na nátlak Sdružení družstvo svolilo a několik akrů hřbitovních pozemků vyhradilo parku, kde jsou povoleny rovněž jen ploché markers. A tento krok se uplatnil, protože už dnes jest doplňkem krásného hřbitova, který při svém založení byl vyměřen českým profesorem na statní universitě v Iowa City Bohumilem Šimkem.

Sdružení čs. spolků, které mělo během II. světové války podíl na zorganizování „České gardy“ v rámci národní obrany a zavedení české hudební hodiny na stanici WMI (udržela se přes dvacet let) - tím pouze potvrdilo důležitost své činnosti, zaměřené na udržování českého dědictví a památek našich pionýrů na půdě Ameriky.

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poetivá a rychlá práce.

Volejte česky nebo anglicky:

852-2230

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ŽIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 16. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Znovu do Itálie.

První školní rok 1927-1928 uplynul ve fryštáckém ústavě rychle. Ústav neměl práva veřejnosti, ale na přání pana arcibiskupa se stal jakousi odnoží arcibiskupského gymnázia v Kroměříži. Na konci roku skládali tam chovanci fryštáckého ústavu zkoušky jako privatisté. Hoši studovali výborně a dělali čest. Mezi Fryštákem a Kroměřížem, kde kdysi i Trochta studoval, vznikl brzy velmi přátelský poměr. Pro dílo sv. Jana Boska to bylo nanejvýš k užitku.

Mimo vyučování měl toho roku Trochta na starosti propagandu. Jezdil po okolí, přednášel, promítal světelné obrazy ze života sv. Jana Boska, seznamoval všude se salesiánským dílem a sbíral peníze. Když se konalo 3. června 1928 slavnostní a úřední otevření fryštáckého ústavu za přítomnosti pana arcibiskupa Prečana a různých církevních a světských autorit, salesiáni už nebyli ve svém okolí neznámou veličinou. Bylo zde tolik sympatií a tolik oprávněných nadějí!

Když se hoši rozjeli na prázdniny, nastaly změny. Slovenské salesiánské dílo, které se už slibně rozvinulo, a s ním i první ústav ve Fryštáku na Moravě, bylo přičleněno k nově založené provincii jihoslovanské. Nový provinciál, Dr. František Walland, přijel i do Fryštáku zjistit situaci. Poznal při tom i Trochta. Uvědomil si okamžitě, jak mimořádné schopnosti se ukrývaly v mladém klerikovi.

»Příštím rokem půjdeš na bohosloví,« zněl rozkaz nového představeného. »Půjdeš do Říma na Gregoriánu. Uděláš si tam doktorát z teologie. Napřed si ale musíš dokončit filozofická studia a složit maturitu.«

Gregoriánská univerzita v Římě je světoznámá. Z ní vyšlo už tolik věhlasných profesorů, církevních hodnostářů a řeholních představených. Dávala hlavně pocit jistoty z učitelského úřadu Cirkve sv., učila správně myslet a lájit pravost víry katolické. Trochta to věděl a už se těšil. Těšil se zvláště na to mezinárodní prostředí ve středu křesťanství, na Sv. otce, na Řím vůbec. V přípravě na kněžství se mu dostalo nové vzácné výjimky. Místo tří roků asistence jen dva, a je mu teprve třidvacet.

Trochta prožil prázdniny studováním italských filozofických textů a všelijakých jiných učebnic italských lyceistů. Víc jak tři měsíce se den jak den připravoval svědomitě na zkoušky, a to nejen z filozofie scholastické, ale aby byl připuštěn i k maturitě na klasickém salesiánském lyceu v Turině - Valsalice, které mělo právo veřejnosti, a kde Trochta svá studia vyššího gymnázia před třemi roky započal.

»Zůstaneš v Turině!«

V říjnu 1928 odjížděl Štěpán Trochta po druhé do Itálie. Když projížděl Vídní, jistě zavzpomínal dobrodružství, prožitého před pěti léty v císařském městě. V Mestre si pak zase vzpomněl na italského plukovníka, kterého mu poslala Boží Prozřetelnost. Jak nevyzpytatelné jsou cesty Boží Prozřetelnosti! To si Trochta uvědomil ještě vícekrát ve svém životě, který bude tak trochu až do smrti ustavičným dobrodružstvím.

V Turině se nachází střed salesiánského díla. Hlavní představení a nástupce svatého Jana Boska sídlili ještě do nedávna tam, kde svatý Don Bosko své dílo založil, kde žil a kde i zemřel, ve čtvrti zvané Torino - Valdocco. Tam se nachází i chrám Panny Marie Pomocnice, tam byl později přenesen i světcův hrob, odtamtud se každým rokem rozjíždějí do světa noví misionáři, tam bývá též v červenci svěcení nových salesiánských kněží, kteří studují teologii ve čtvrti zvané Torino - Crocetta. Tam šťastně dojel i Štěpán Trochta.

Tam ale také zůstal.

Když šel pozdravit generálního spirituála kongregace, Dona Petra Tironeho, aby mu odevzdal nějaké písemnosti, pochlubil se, že ho po zkouškách provinciál určil na studium teologie do Říma. »Do Říma? - Nikam! Tvůj Řím

je zde. Ty profesorem nebudeš. Ty musíš především studovat dobře ducha Dona Boska a poznat představené. Teologii budeš studovat zde v Turině na Crocettě, a půjde-li ti to, uděláš si doktorát na Papežské teologické fakultě v Turině.«

Trochta umkl. Pochopil, že není v jeho moci rozhodovat o svém vlastním osudu. Boží Prozřetelnost má přece právo vést jej dle svých věčných plánů jak chce. Zůstal v Turině.

Zkoušky z filozofie a maturitu přestál obstojně, jak se v Itálii na cizince sluší.

Studium teologie jej vyčerpává.

Seminární život je v prvních týdnech pro salesiánské kleriky, zvyklé na činný život mezi chlapci, dosti obtížným. Po třech letech asistence, vyučování a uplatňování své, byť i omezené, výchovné autority musí si sednout do lavic, poslouchat hodiny přednášek pánů profesorů, zatím co venku je krásně a na dvoře skotačí mládež.

Mládež zůstává ale kandidátům na kněžství ideálem po celá čtyři léta jejich intelektuální a duchovní přípravy. I Trochta měl při svých studiích na mysli především praktické upotřebení studované látky. Uvažoval vždy, jak by vyložil tu či onu pravdu mládeži. Svědčí o tom jeho kázání, která si připravoval a psával do sešitů.

Bohoslovec Trochta měl nadání. Snažil se především pochopit látku, kterou studoval, a vyložit ji svými slovy. Bylo nutno ale cvičit i paměť. Tehdy se v Itálii dával všude velký důraz na odřikávání látky nazpaměť. Trochta musel »držet jak kůň«, jak se sám vyjádřil. Měl ale nejen nadání, ale i nezlomnou vůli. Zakrátko byl ve škole jedním z prvních žáků.

Tehdy existovala ještě v Turině starobytá bohoslovecká fakulta. Byla kdysi slavná, přednášel prý na ni i Erasmus. Měla právo dávat jménem Cirkve svaté akademické tituly, které italský stát uznával. Nacházela se v budovách místního bohosloveckého semináře, blízko katedrály. Byli na ni zapsáni klerici z diecése celého piemontského kraje a z různých řádů a řeholních společností. I profesori byli jak světská kněžská, tak řeholní. I ze salesiánského bohosloveckého učiliště v Turině posílali představení vždy z každého ročníku dva nejlepší žáky, aby se ozdobili na fakultě hodností »doktora posvátné theologie«. Trochta byl mezi vybranými. To značilo ale nejen větší čest, ale i větší námahu. Mimo učebního programu, společného s ostatními bohoslovci, musel sledovat program látky na fakultě a skládat každého půl roku na fakultě zvláštní zkoušky. A pak, univerzitní páni profesori byli nejen náročnější, ale i zvědavější, co všechno ten odvážný cizinec neví!

Po prvním roku teologie byl Trochta vyčerpán. Zchudl, nemohl spát, bolení hlavy atd. Poslali jej k lékařovi. Ten si jej prohlédl, proklepal, vyptal se na to a ono, předepsal jakési injekce, napsal něco na papír, dal do obálky a s vážnou tváří uložil Trochtovi, aby to odevzdal svému představenému. Trochta se s úklonou poroučel, ale pochopil situaci. Prostoduchost je vlastnost milá, ale jen do určité míry. Otevřel dopis a přečtl si jej. Nezklamal se ve své předtuše. Věhlasný pan doktor doporučoval přerušit Trochtovi studia a poslat ho do vlasti. Rodný venkovský vzduch na pastvě a v polích mu jistě ke zdraví dopomůže!

Trochta léky použil, ale dopis zničil a s napjetím všech sil to do prázdnin dotáhl. V prázdniny 1929 jej představení poslali na dva měsíce do Alp, kde se brzy zotavil. Byly to Trochtovy první prázdniny od 1923.

Knězem a doktorem teologie.

Čtyři roky studia a duchovní přípravy na kněžství uplynuly Trochtovi jako voda. Turin, bývalé hlavní město italského království, architektonicky pěkně řešené, a město svatých kněží, jako byli kanovník Cottolengo, Don Cafasso, Don Bosko, bylo za časů, kdy tam Trochta studoval, tiché, čisté, s lidem zdvořilým a mírumilovným. Všechny otázky se řešily klidně a rozvážně. Město je ověněno na severozápad horami, na jihovýchod pahorky a kopci. Protéká jím řeka Pád s přítoky jménem Dora a Stura. Zvláště cenná je možnost vycházek do malebného okolí. Bohoslovec Trochta toho poctivě využíval; - asi také ze strachu před novým vyčerpáním.

Pobyt v Turině měl ale pro Trochta velký význam i vzhledem k jeho řeholní a salesiánské formaci. Styk s

hlavními představenými byl brzy srdečný a důvěrný. Poznával ještě staré salesiány, kteří byli žáky Dona Boska a obdivoval se hrdinným misionářům, kteří přijížděli a odjížděli za oceán. V roce 1929 bylo také blahřečení Dona Boska a bohoslovec Trochta prožíval nadšeně mimořádné oslavy, které církevní a městské autority v Turině přichystaly, zvláště při triumfálním přenesení ostatků světce z Valsalice na Valdocco do chrámu Panny Marie Pomocnice křesťanů.

Na bohosloví má kandidát na kněžství čas a povinnost uvažovat odpovědně o své budoucí celoživotní situaci, o závazcích, které miní na sebe vzít ve svátosti kněžství, a o svých duchovních silách, zda budou sto úspěšně spolupracovat s pomocí Boží se zvláštní milostí kněžského stavu. Ve vztahu k osobní zralosti kandidátů bývala také během čtyř let bohosloví postupně udělována svěcení nižší a vyšší, jejichž vyvrcholením je svěcení kněžské.

Než přijal svátost kněžství musel se bohoslovec Trochta podrobit ještě závěrečným zkouškám na turinské papežské fakultě. Jeho disertační práce zněla: »Husitská otázka. Zpracování naukových odchylek.« Téma pro Trochtu aktuální a pro italské profesory zajímavé. Práce byla přijata s plným uznáním. Horší to bylo s ústní zkouškou. Podle tehdejších zvyklostí, které vládly v Turině od 15. století, musel kandidát během půl druhé hodiny obhájit latinsky před pětičlennou komisí pánů profesorů čtyři téze (argumenty), které mu byly od zkoušejících profesorů postupně vybrány ze 100 tézí, na něž se měl připravit.

Dne 20. června, v pondělí dopoledne, byla řada na salesiány, na Trochtu a jeho kamaráda. Poněvaď strach i odvážnému studentskému srdci nástrahy strojí, našli mladí přátelé způsob, jak si dodat odvahy v čase nejistém. Stačilo na to litr barbéry, silného piemontského vína, které odvážné myšlenky ze sna probouzí a výřečnost dodává. Výsledek byl pro Trochtu víc než uspokojivý. Doktorský bilet, dlouhá černá říza a latinský pergamenový diplom v ruce dosvědčují ještě dnes na jeho fotografii, že mladý, vyhublý velebníček se může podpisovat i ThDr. Štěpán Trochta. Následovaly duchovní cvičení a kněžské svěcení, které se udělovalo vždy první neděli v červenci. V roce 1932 to bylo dne 3. července. Svěcení bylo v chrámu P. Marie Pomocnice křesťanů a světitelem byl turinský arcibiskup Maurilio Fossati, pozdější kardinál.

Nebudeme zde popisovat cesty novokněze P. Štěpána Trochty v den jeho svěcení a první tiché mše svaté, kterou sloužil, pravděpodobně, den nato v bazilice Panny Marie Pomocné. Jednak, poněvaď je to zážitek jedinečný a těžko vyslovitelný; jednak, poněvaď citové výlevy se povaze Dona Trochty zásadně přičily. Nikdy o svých citech nemluvil, spíše je úzkostlivě zakrýval.

Duchovní struktura nového kněze a salesiána P. Štěpána Trochty byla pevná a odolná. Spočívala především na silné vůli a neustálé modlitbě. Byla ale nenápadná. Svůj duchovní život nebude P. Trochta nikdy stavět na obdiv.

(Pokračování příště)

POLISH SEAMAN GRANTED POLITICAL ASYLUM

Czeszek Kapsa, the Polish seaman that defected while his ship - Ziemia Lubelska - was docked in Cleveland, granted Casimir Bielen an exclusive interview on Sunday, December 8, 1985. Casimir Bielen, Polish Columnist, questioned Kapsa about jumping his ship.

Kapsa said, „Leaving Poland was not impulsive on my part. I had been planning and dreaming about coming to America for many years. For the past seven years, I have visited many world ports. The Cleveland visit finally afforded me an opportunity to seek „political asylum“. America is the first choice of Poles wanting to leave Poland since Americans and Poles cherish freedom, individualism, and independence. It is, therefore, quite natural for Poles to want to be in a free society.“

Kapsa was born in Szczepin, Poland 27 years ago. After completing his primary education, he briefly trained for a ship-building career. Disliking this trade, he turned his interest elsewhere and enrolled in a Vocational Training School specializing in the culinary arts. After 3 years of training, he further advanced his cooking skills by entering a Technical School on advanced culinary arts. He then served as a Cook on a ship for one year before being drafted into the Polish Army where he served as a Cook for two years. Serving in the Polish Armed Forces is compulsory under Polish law. Polish youth not attending universities are drafted. They earn 250 zlotys per month while serving. This amounts to the equivalent

of 50 cents per month at the black market rate!

The Russians in Poland separate themselves as much as possible from the Polish population. They avoid visibility. The Russians, furthermore, do not trust the loyalty of the Polish Army. Over centuries, the Polish soldier has had the highest respect of the people of Poland. The soldier was identified with the best national aspirations of the people of Poland. The present Communist Government of Poland, therefore, organized ZOMO units to repress freedoms in Poland since they could not trust the Polish Army. ZOMO units are hated in Poland. Many refer to them as „goons“ or the „misfits“ of Polish society. The ZOMO's repressed Solidarity and were the chief instrument used by the Communist Government during martial law.

As a member of Solidarity, Kapsa furthermore speculated that the future of Solidarity in its former role prior to martial law was questionable. However, the spirit of freedom, individualism, and self-determination still prevails in the souls of Poles and will reappear in the future under a different name but with the same freedoms underlying Solidarity. Polish history has repeatedly proven that temporary repression does not mean permanent loss of freedoms. The Poles - as shown by history - are experts in underground expertise. When violence and revolt against oppressors was impracticable, the Poles resorted to „silent resistance“. Often these „silent slowdowns“ were interpreted as „laziness“ by the Communist and at times by the Western press. This was not the case. The „slow-down“ was deliberate because of the slave status of Poles. This poses a special enigma for the Communist Government because of the huge foreign debt (35 billion). Presently, the Communist cannot pay the interest on this huge debt not counting repayment of principal. Repayment of the debt is highly unlikely unless the

Communist get the full and free cooperation of the people of Poland. May 1st is Communist Labor Day in Poland. Poles avoid participation. However, people are told to attend and participate against their free will.

Poland is more united in purpose against Communist oppression. The Church, universities, intellectuals, white and blue collar workers, farmers, former Solidarity members, the sympathetic Polish Armed Forces are against oppression and foreign domination. It is only the massive Soviet military power that prevents the true expression of liberty in Poland.

The deposed Solidarity leader, Lech Walesa, continues to symbolize the hopes and aspirations of the Polish nation. He continues to fuel the torch of freedom in Poland.

Poland is the largest country within the Soviet bloc. The Soviets fear Polish resistance and revolt because it would only further disintegrate the „Captive Nations“.

Kapsa said, „I decided to seek political asylum in the U.S. because of my desire to be free. I was surprised that I received so much attention in the news media. I am rather a private person and do not desire Hollywood publicity. My intentions were to acquire „political asylum“ in the U.S. I am grateful that the U.S. State Department has granted me „political asylum.“ I will apply for permanent resident status as soon as possible along with a request for full citizenship. I also desire to enroll in school to learn the English language as soon as possible in order to make faster adjustment to the American way of life. Also, a full-time job.

Kapsa was particularly appreciative to Americans especially the Polish community for assisting him in making America his new home.

Kapsa is a low key, intelligent, humble, and likeable person. He demands nothing. He is appreciative for everything. All he wants is freedom.

Archdiocese of Chicago



ARCHDIOCESAN SEMINARIANS TO BENEFIT FROM SCHOLARSHIP ENDOWMENT FUND

With a gift of \$20,000, Rev. Edmund J. Skoner, a retired priest of the Archdiocese of Chicago, has established an endowed scholarship fund on behalf of seminarians who will serve the archdiocese after their ordination. Miss Lillian Skoner, Father Skoner's sister, has contributed an additional \$10,000 for creation of the Callahan-Rubloff-Skoner Scholarship Endowment Fund.

In announcing the Endowment Fund, Joseph Cardinal Bernardin expressed his personal appreciation and that of the Archdiocese. „I am very grateful to Father Ed Skoner and his sister Lillian for so generously establishing this Fund. It will be a significant source of encouragement - even beyond its dollar value - to those preparing for priesthood.“

The Scholarship Endowment Fund will benefit priesthood candidates at all of the archdiocesan seminaries: Quigley Preparatory Seminary North, Quigley Preparatory Seminary South, Niles College, and St. Mary of the Lake Seminary.

Current average tuition at the high school seminaries is \$1,100 at Quigley North and \$1,225 at Quigley South. Annual tuition plus room and board costs at

Niles College and at St. Mary of the Lake amount to \$7,258 per student.

According to Father Skoner, the \$30,000 base for the Scholarship Endowment Fund is only the beginning. He hopes to encourage other benefactors - friends, fellow priests, former parishioners - to help build the Fund.

Father Skoner is a former pastor of Immaculate Conception (1431 N. North Park Avenue) and St. George (39th and Wentworth, now closed). He served in the archdiocesan Mission Band for 13 years, was an associate pastor at Immaculate Conception parish (Highland Park), and spent three years as a chaplain in the Air Force during World War II. Now retired, Father Skoner lives in Boynton Beach, Florida.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Znamé oblíbené pivo „Gösser“ z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818



VOICE OF THE NATION



„SVUJ K SVEMU!“ A naše Amerika tím bude bohatší.

I wish to disagree with the ideas Brother Dominic Netek expresses in his letter „Wake up America“ in the Dec., 1985 issue of KJL NEWS. Bro. Netek makes a mistake in his reasoning that many Americans make today. He equates the Czech and Slovak people with the Communist party which presently rules Czechoslovakia. There exists, however, a distinction between the people and their government.

We should remember that the Slovak nation survived 1000 years of Hungarian rule in Slovakia without losing its faith, language and culture. The Czechs and Moravians survived several centuries of German rule without losing their heritage. Bro. Netek criticizes a statement made by Bro. John Karas about advancing the aims of the Czech nation. The aims of the Czech nation are not the same as the aims of the Communist party which rules in Czechoslovakia. The Czech nation includes thousands of exiles and their families scattered

throughout the world. To my mind, the Czech nation includes Bros. Netek and Karas and all members of our Czech organizations here in the United States.

Although I am proud to be an American and to live under the most just political system that the world has yet seen, there lies in my heart a certain allegiance to the Czech nation. Not to any of the foreign governments which have been imposed upon the Czech and Slovak people, but to the people themselves, to their leaders from Sts. Cyril and Methodius and Comenius through Tomas Masaryk and Archbishop Stojan, to the ideals which this nation has championed: justice, charity, democracy, love of God and fellow man. In my mind this is what the Czech nation is composed of. Though born in America, I feel myself to be a part of that nation and love that nation and its culture some of my allegiance.

Our pioneer ancestors in Texas were exemplary American citizens and they proved their loyalty to the United States in many ways. As their American neighbors were quick to point out our ancestors and as our ancestors recognized themselves, their Czech culture was

different from popular American culture. Even today we have preserved our own unique culture, which though different in some ways from popular American culture, is well worth preserving. The danger in Bro. Netek's line of reasoning is that it can encourage future generations to abandon what is left of their ancestors' Czech culture and totally embrace a popular American culture which is not only inferior to the much older and richer Czech culture from Europe, but is just as atheistic and materialistic as the culture promoted by the Communist party in Czechoslovakia. For the sake of making a political statement against the Communist dictatorship in Czechoslovakia, I am not willing to deny the Czech nation and our Czech culture.

With the Sesquicentennial year of Texas's independence approaching, it's fitting that we Czech-Americans take a look at our Czech community and examine our relationship to our Czech heritage. It is a fact, sad but true, that with each generation our community becomes increasingly assimilated into the American culture and loses part of its Czech heritage. One means of insuring that our Czech culture will be preserved in Texas, as well as a means of aiding our kinsmen in Czechoslovakia, is for our community in Texas to seek to reestablish ties with individuals and groups in Czechoslovakia. Rather than totally „writing off“ the people of Czechoslovakia because of the policies of their government, I suggest that Czech-Americans take the initiative and establish ties between the people of Czechoslovakia and our Czech-American community. In light of the lamentable political situation in Czechoslovakia, I believe that we Czech-Americans should be trying that much harder to help the people of Czechoslovakia. I see this as one of the most important goals of our Czech-American fraternal organizations.

I would like to point out that the Czech-American community is capable of playing a much more extensive role in helping the people of Czechoslovakia than it is currently doing. We might follow the example of the Polish-American community, which through hundreds of thousands of American dollars

funneled to relatives in Poland each year, through cultural contacts and through frequent visits between Poland and the United States actually exerts some small degree of influence on the political situation in Poland. Poland, due in some degree to the influence of the Polish-American community, enjoys a much less repressive political and religious climate than does neighboring Czechoslovakia. We Catholics of Czech and Moravian ancestry should be especially concerned about religious persecution in Czechoslovakia.

Never mind that in the past the Communist government has manipulated the charity and sacrifices of Czech-Americans to its own benefit. We should consider the present political situation in Czechoslovakia today. An interest in America and in our political and economic system is found universally among the young in Czechoslovakia today. The present Communist regime in Czechoslovakia, supported by thousands of Soviet troops, is not gaining any popularity among the people. A recent Canadian study stated that should the Soviet military presence be removed from the Communist states of Eastern Europe, the Communist regimes would be overthrown immediately by popular revolution.

Our Czech-American fraternal organizations in Texas are not-political, on one hand, and are also composed chiefly of descendants of 19th and early 20th century Czech immigrants, a fact which means that our fraternal organizations are not automatically viewed with distrust as those of the exiles by the Czechoslovak government.

In seeking to learn about Czech culture, to undertake

genealogical research in Czechoslovakia and reestablish family ties there, it is not difficult for us, as native Americans, to establish contact with individuals and cultural groups in Czechoslovakia. In the Sesquicentennial year of Texas' independence, we as members of the Czech-American community may wish to resolve to strengthen our cultural ties with Czechoslovakia, thus aiding the people of Czechoslovakia and knowing the difference between the people and the present communist regime.

Recalling the enthusiasms of our pioneer ancestors for the political development of Czechoslovakia /a state-wide bazaar held in Taylor in 1918, for example, collected \$54,000 for the Czechoslovak cause/, it would be nothing less than a disgrace for our Czech-American community to wash its hands of Czechoslovakia and its people. Let us think back to the year 1938 and recall that the Western world then washed its hands of Czechoslovakia and abandoned this nation to Hitler. After the Second World War Czechoslovakia was again abandoned, this time to the Soviets. With this in mind, I would expect that our Czech-American community would be all the more willing to offer aid to the Czech nation. Not to the government which presently rules in Czechoslovakia, but to the nation: the Czech and Slovak people, beginning even by helping them to prepare a new generation of dedicated priests in the St. John Nepomucene College in Rome.

Kevin Hannan

/Note: This year is the 150th anniversary of Texas' independence. This event will be commemorated throughout the year by the large Czech-Moravian community of Texas./

PUBLIC INFORMATION FROM NEIL F. HARTIGAN ATTORNEY GENERAL STATE OF ILLINOIS

CHICAGO, ILL., January 27, 1986 - The United States Supreme Court cleared the way today for Illinois to receive approximately \$100 million for energy conservation purposes, Illinois Attorney General Neil F. Hartigan said today.

The Supreme Court upheld a 1983 decision that Exxon Corporation must repay consumers \$2 billion for overpricing oil from the early 1970s through 1981 in violation of federal regulations. The high court denied certiorari on a case appealed from the Temporary Emergency Court of Appeals.

„This is a major legal victory for Illinois,“ Attorney General Hartigan said. „The \$2 billion Exxon decision represents the largest judgment ever entered against a company for violating federal oil-pricing regulations, and as a result of our efforts the state now will have available

nearly \$100 million for new energy conservation projects.“

The Illinois Attorney General along with other Attorneys General from around the country successfully argued the money from the settlement should be distributed directly to the states.

„The decision we have won will produce funding for Illinois that would not otherwise be possible,“ Hartigan said. „Under federal statutes governing the use of the proceeds, the funds must be used for new, primarily energy conservation projects for which no funding currently exists.“

The Attorney General contacted Governor James R. Thompson and the state Department of Energy and Natural Resources in July, 1985, regarding the need for Illinois to prepare a plan for the distribution of these proceeds.

ST. JOSEPH SOCIETY No. 156
CZECH CATHOLIC UNION
**LIVER SAUSAGE DINNER &
DANCE**
PORK \$8.00 (PORK IF ORDERED AHEAD)
Saturday, February 8th, 1986
at Česká síň Karlín - Cleveland,
Ohio
Food From 6:00 P.M.
Music by Karlín Brass from 7:00 P.M.
DANCE alone \$2.50
Joe Kocáb ☎ 883-4760